Montør forum

Elektroarbeidernes Fagforening - D8 IRI. Årg. 8. Nr 1 1998

1

Tariff oppgjøret -98

Se sidene 2, 11, 12, 13 og 22

Den nye Fagforeninga

Se side 8

Forsvinner T&K gebyret?

se side 11

Forventninger til lønnsoppgjøret

VÅRENS «VAKRESTE EVENTYR»?

TARIFFOPPGJØRET NÆRMER SEG !

Av alle store og viktige hendelser på våren, er for mange Tariffoppgjøret det aller viktigste. Da skal en få betalt tilbake for den innsats og ditto resultater som er opparbeidet i bedriftene - men også i forhold til forventet inntjening.

Ove Toska *Ark.73b*

I så måte skulle det ligge an til et godt resultat i årets oppgjør!! For maken til gode tider skal en søke lenge etter.

Landet går som det suser, renten er lav og investeringslysten stor. Eierinntektene, lederlønningene er store - bedriftene tjener gode penger, og har økt sine timelønnsatser ut til kunde kraftig. I denne situasjon må elektrikerne også ha sin del av kaken - er vi beredt til å kreve dette?

Når jeg i overskriften skriver VÅRENS «VAKRESTE EVENTYR» ? har dette sammenheng med flere forhold. I Tariffoppgjørene den siste 10 års perioden har resultatet definitivt ikke vært «eventyrlige». I denne perioden hadde vi først «moderasjonslinjen» fra 87 og deretter «solidaritetslinjen» fra 91. Utover dette hadde vi i årene 89 - 93 svært mye ledighet som arbeidsgiverne brukte til å presse lønnsnivået nedover. Resultatet var en elendig lønnsutvikling i byggebransjen i disse årene.

Iløpet av 92/93 ble den økonomiske politikk Regjeringen førte i forhold til kronekursen lagt om og rentenivået sank - mye. Oppgangstider fulgte med fortløpende børsfester og «eventyrlønn» - rekordutbytte til kapitaleiere og bedriftsledere. Vi må betale markedslønn - var bedriftenes svar.

Signalet om mere lønn har vært stort fram mot dette lønnsoppgjøret. Samtidig vet vi at der også er sterke signaler / krav om bedre rotasjonsordninger og boforhold for de som er på reiseoppdrag. Fra siste Tariffoppgjør er vi heller ikke kommet i mål med etterutdanningskravet vårt, og det gjenstår å bygge videre på dette. Lærlingelønnen knyttet til Reform 94 er langt fra tilfredsstillende.

Ovennevnte områder ble etter omfattende debatt på Landstariffkonferansen i januar våre hovedkrav ved det kommende Tariffoppgjør. For at dette skal bli noe annet enn ønsketenkninger som i et eventyr - må vi alle bidra på vårt område.

I skrivende stund kjenner vi ikke de økonomiske rammer og hvilken oppgjørsform som blir vedtatt, men uansett skal det forhandles i den enkelte bedrift etter LO § 3E. Her vil det ikke være de sentrale rammer og deres størrelse som legges til grunn - her skal bedriftene møte sitt eget ordbruk - «markedslønn».

Hva skal så «markedslønnen» være for en elektriker i dag ?

Ja, se det skal vi sammen finne ut - for i dette oppgjøret må vi lokalt spille samlet og koordinert. Klubbene og deres tillitsvalgte skal drilles til dette oppgjøret - og alle våre medlemmer skal backe opp.
De lokale forhandlingene ihht våre krav skal være sluttført i bedriftene før uravstemming - dersom så ikke skjer vil dette selvsagt påvirke uravstemmingen!!!!!

Skal Tariffoppgjøret 98 bli denne vårens «vakreste eventyr» ?

INNHOLD • 1 • 98

3	Fri oss frå forbrukardemokratiet
4	Glem ikke akkordtariffen
5	Kurs i akkordavtalen
5	Normalarbeidsdagen
6	På kurs i England
8	Den nye fagforeninga
11	Prioriterte krav i 1998
12	Bedre rotasjonsordninger; et prioritert krav
14	Med avd. 113 i våre hjerter
15	Medlemsfordeler
16	Kurs for nye tillitsvalgte
17	Pendling - ein uting?
18	Elegante hjelpemiddel - ikkje for kvardagsheltane?
18	Det nye forbundet; noe for oss elektrikere?
19	Merkefest
20	Halvårsmøtet -97
22	Landstariffkonferansen
23	Tariff rap
24	Avdelingens styre og utvalg

Montør forum

Utgis av Elektroarbeidernes Fagforening - D8 IRI

Adr.: Kalfarvei 71 • 5018 Bergen
Tlf.: 55 31 23 70 • 55 32 44 65
Telefax: 55 31 24 35

Hjemmeside:
http://www.ba.no/nl/nekf

Ansvarlig redaktør: Ove Toska.

Redaksjon:
Erik Grytdal, Åge Blummenfelt, Jan Henrik Larsen, Inge Øpstad, Lars Reinert Valvatne, Kenneth Rutledal, Terje Endestad.

Opplag: 2 500 eks.

Ettertrykk anbefales når kilde oppgis.

Utforming: SYMBOLON AS.
Trykk: John Grieg Trykkeri.

Fri oss frå forbrukardemokratiet

Av Erik Grytdal

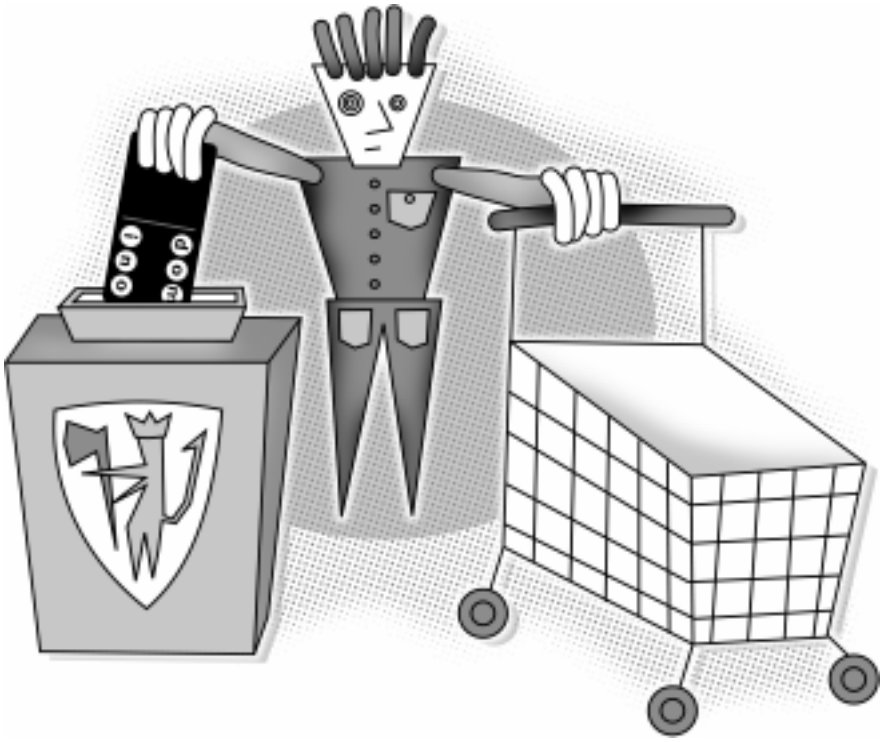

Dei kommersielle kreftene legg stadig nye område under seg. Alt frå private helsetenester, betaling for nummeropplysning eller tilgang til område for kulturelle opplevingar. Altså område som tidlegare vart rekna som ålmenta sin eigedom, i kraft av at menneska sjølv hadde ein eigenverdi.

Dei kommersielle kreftenes svar på denne menneskelege degraderinga ligg i å systematisk omtala folk, ikkje som menneske, men som konsumentar eller helst forbrukarar. Pressa fungerar som lydige talerøyr, og freistar å auka opplagstala ved å hiva seg på den såkalla forbrukarjournalistikken. Denne er ein del av ein internasjonal tendens i vekst, som t.d fortel korleis DU skal gå fram for å få det beste forsikringstilbodet, eller korleis DU går fram for at helsekøen ikkje skal ramma DEG.

Det som kjenneteiknar denne tenkinga er at han avgrensar seg til å retta seg mot det einskilde individ. Eller tilfeldige lausrevne interessegrupper, som ikkje har noko heilskapt mål utover det å vera forbrukar. Altså kritikk innanfor fastsatte rammer.

Denne tenkinga fører til ei samanblanding mellom rolla som forbrukar, og rolla som samfunnsmedlem. Demokratiet vert redusert til ein politisk supermarknad der veljarane er kundar, og der påverknaden vert målt etter storleiken på forbruket, og ikkje etter det vi vanlegvis definerar som demokrati: eit menneske - ei stemme.

Forbrukardemokratiets kjenneteikn er difor at dei rike storforbrukarane kan forhandla seg fram til lavare prisar på varer og tenester enn det ein vanleg fattig fan kan. Paradoksalt nok kan storforbrukarane av energi forhandla seg fram til lavare energiprisar, noko som stimulerar storforbrukarane til ein ytterlegare auke i energiforbruket.

Spørsmålet ein då må stilla, er om denne utviklinga undergrev stemmeretten og heile demokratiet.

For kva skjer når forbrukaren misser jobben og dermed inntekten? Jau, når han ikkje forbrukar, så påverkar han ikkje, og dermed har han heller inga «stemmerett».

Trua på at vi som forbrukarar kan kjøpa oss ut av alle mulige problem, stikk diverre langt inn i fagrørsla og. Når fagrørsla sjølv definerar seg som serviceorgan som skal «serva» sine medlemmar (les: kundar), og møter den urettferdige prisfastsettinga med tilbod om kjøpekort/fordelskort, ja då er det ikkje lengre snakk om fagrørsle, men om butikk.

Det vitnar om ideologisk forfall når tankane i fagrørsla kverv omkring det å sjå på medlemmene som forbrukarar, og ikkje det som burde vera fagrørsla si soleklare store og viktige oppgåve: Å bruka kreftene til å mobilisera folk i ei levande og aktiv rørsle med det mål å endra dei politiske vilkåra i samfunnet, slik at makta fell på dei mange og ikkje dei få her i landet.

Arne Nesheim *(Ark.91)*

Glem ikke åkkordtariffen !

Av Arne Nesheim, klubbleder ABB Installasjon, Bergen

Tannlegene har en tariff. De har faste priser på hver arbeidsoperasjon de utfører. Eg fann frem en tannlegeregning fra 1996. Der ser eg at det koster 180 kr. i grunnsats, 78 kr. for røntgen, 242 kr. for tannrens, 59 kr. for hygienetiltak og 238 kr. for fylling av et hull. Folk flest aksepterer at tannlegene har en slik fast tariff.

Elektrikerne har også en tariff. Den såkalte Akkordtariffen. Der er også faste priser for hver arbeidsoperasjon vi utfører. Eg fann frem Akkordtariffen fra 1997. Der ser eg at vi har 5,64 kr. for å legge 1 m. kabel 2x 2,5 på kabelbro, 17,74 kr. for å montere en bryter på vegg og 46,21 kr. for å montere en 2 rørs lysarmatur. Disse prisene skal ganges med en multiplikator som for tiden er 1,087 for å kompensere for prisstigning.

Eg tror at folk flest aksepterer at vi har en slik fast tariff. Organisasjonen til arbeidsgiverne våre, NELFO aksepterer også at vi har en slik tariff.

De har til og med skrevet under på avtalen.

Men aksepterer arbeidsgiverne våre at vi har en akkordtariff ???

Mange arbeidsgivere prøver etter beste evne å lokke og lure og å true oss til å la være å bruke akkordtariffen. De lokker med høyere fastlønn og bonusavtaler, som i realiteten ofte ligger 20 - 40 kr under det vi ville hatt i timebetaling dersom vi hadde jobbet reell listeakkord.

Eg vil tro at de ler godt på bakrommet når de klarer å lure oss for 30 kr timen. Dette utgjør 58 000 kr. mindre i årslønn, enn om man jobber akkord hele året. Det må selvsagt legges til at det finnes en del jobber som service og vedlikehold som ikke egner seg for akkordjobbing.

Det finnes også en del arbeidsoperasjoner som er dårlig betalt i tariffen vår. For å kompensere for den lave lønnen, er det mange som med glede sier ja til å jobbe overtid.

Faktum er at man må jobbe 300 timer med 50 % overtid i året for å ta inn igjen de 30 kr. timen som vi gir vekk ved å la være å jobbe akkord. Det burde være bedre å tjene godt når man er på arbeid og heller ha fri om kvelden, og samtidig sitte igjen med høyere årslønn.

I bedriften hos oss har vi hatt en tradisjon for å jobbe akkord, men også hos oss har det begynt å snike seg inn bonusordninger. Vi blir også ofte spurt om å redusere akkordsummen i forbindelse med anbudsregning, for at bedriften skal kunne få jobben. Vi blir konfrontert med argumenter som : " våre konkurrenter jobber ikke akkord." At bedriftene prøver på slikt i dårlige tider er forståelig, men at de også gjør det nå når det er høykonjunktur, synest eg er direkte frekt. Hittil har vi som tillitsvalgte klart å stå i mot slike fristelser.

Ved siden av press fra arbeidsgiver, brukes argumenter som at det er vanskelig å skrive akkord, som unnskyldning for å la være. Det å bli elektriker er vanskelig, det er kun de beste som kan bli det. I forhold til det å tilegne seg den kunnskapen som skal til for å avlegge fagprøve som elektriker, er det å skrive akkord lekende lett. Alt ukjent er vanskelig.

Mitt ønske for 1998 er at alle klubbene i Elektroarbeidernes Fagforening, Hordaland,Sogn og Fjordane, sørger for at det blir skrevet minst en reell listeakkord i sin bedrift.

Av: Jan Henrik Larsen

Målrettet kurs i AKKORDAVTALEN

Den 13 og 14 november holdt fagforeningen et spesiallaget kurs i akkordavtalen, for 2 av montørene i Aker Elektro Installasjon Vest. De er begge akkordtakere på byggeoppdrag i forbindelse med Gardermoen prosjektet.

distrikt 8 IRI har mange av sine medlemmer på Gardermoen, landets største byggeplass. Mange bedrifter er engasjert på egene oppdrag, og de fleste byggene taes på akkord. Aker Elektro Installasjon Vest har fått to oppdrag, det ene er SAS Terminalbygg og det andre ett Parkeringsanlegg.

Etter at bedriften har vunnet anbudsrunden, så kommer spørsmålet om hvem som skal være bas/akkordtaker. Valget falt på Nils Bjarne Vold (Parkeringshus) og Nils Bjarte Sætrevik (SAS Terminal).
Med friskt mot satte de igang med å lage akkordseddel for jobbene. Dette dokumentet er et viktig grunnlag for akkordarbeidet.
Det meldte seg snart et behov for å få et kortkurs i akkordavtalen, for å stå styrket i forhandlingene som alltid kommer i kjølvannet av akkordarbeidet.
Det var klubbleder Tom Reinshol som tok opp spørsmål om kurs med styret i foreningen. Styret synes det var en god ide, og ga distriktssekretæren i oppgave å gjennomføre kurset.

I løpet av to dager fikk vi gjennomgått det meste av akkordavtalen, og tatt opp spesielle problemer som var på de respektive anlegg. Deltakerne var veldig engasjert, noe som er en forutsetting for et vellykket kurs. Nå er fagforeningen spent på hva sluttresultatet på disse prosjektene blir. Håper på vegne av våre medlemmer på prosjektene at de tjener gode penger (150 kr timen). Det har de fortjent!

Intensivkurs i Akkordtariffen. Distriktssekretær Jan Henrik Larsen oppdaterer akkordtakerne Nils Bjarne Vold og Nils Bjarte Sætrevik. *Ark.94*

Av Kenneth Rutledal

NORMAL ARBEIDSDAGEN

Er kampen for normal-arbeidsdagen en bremse-kloss for muligheten til bedre rotasjoner for reisemontører?

det er for tiden stor etterspørsel etter arbeids-kraft i byggebransjen. På alle store anlegg strømmer det på med utenlandsk arbeids-kraft. De er her kun for å tjene mest mulig på kortest mulig tid og bryr seg lite om våre overtids-bestemmelser eller rotasjons-ordninger vi har på anleggene rundt i landet. Det er veldig frustrerende å overholde pålegg fra foreninger når det viser seg å være umulig å stoppe utenlandske arbeidere i gjøre som de vil. Det er opp til NEKF sentralt og godkjenne rotasjonsavtaler, som er etter min mening altfor redd til å trekke dem tilbake når det fore-kommer brudd på avtalene. Rotasjonsavtaler blir inngått for dem som ikke kan ha nattkvarter i sitt eget hjem. Dette blir gjort for å verne om normalarbeids-dagen til arbeiderne som bor der oppdraget er. Det har vært slik at det er store anlegg på avsidesliggende steder, eller på bygge oppdrag på større verft hvor rotasjonsavtaler har vært vanlig. Dette er dessverre blitt en inngrodd praksis og ingen reagerer noe særlig på det, men jeg arbeider selv i Oslo på vanlig installasjon oppdrag og går da en 12-9 ordning, er ikke dette med på å undergrave normalarbeidsdagen?
Denne ordningen fører til at arbeids-giver heller ønsker reisefolk til oppdraget siden de da for utført mer hver dag uten å måtte betale overtid til noen. Siden byggetiden stadig blir kortere og kortere sier det seg selv at denne problema-tikken vil oppstå igjen og igjen.
Jeg er selv motstander av 12-9 rotasjonen, eller 12-5 som jeg liker å kalle den (12 på jobb for 5 arbeids-dager fri). Jeg ønsker selvsagt bedre ordninger men det må tenkes annerledes for å få dette til hvis vi skal samtidig sloss for

Forts. på s.21

Av Jan Henrik Larsen

Tillitsvalgte på kurs i England.

Nordmenn som jobber i England, dansker som jobber i Norge og briter som jobber i Danmark og Norge er i dag helt vanlig. Stadig flere arbeidsfolk jobber i andre land enn sitt eget. Denne utviklingen merkes først og fremst på oppdrag i tilknytting til oljevirksomheten, både onshore og offshore. Dette medfører at vi har større behov for kontakt med fagbevegelsen i andre land. Det var bakgrunnen for at det norske, danske og engelske elektrikerforbundene, tok et initiativ for å bringe tillitsvalgte fra alle disse landene sammen på kurs.

Hard konkurranse.
Oljevirksomheten har i hele sin levetid vært preget av et internasjonalt miljø. Utstyr som levres og monteres på on/offshoreinstallasjoner er ofte laget av bedrifter i andre land, da spesielt England. Dette sammen med at selskapene som opererer i Nordsjøen er internasjonale (BP, Shell, Phillips, Elf, Saga, Statoil osv.), gjør at arbeidsfolk også følger med over landegrenser når oppdrag skal utføres.
I tillegg til dette, så pålegger EU-direktiver oss å legge alle anbud ut på det åpne marked for konkurranse. Norsk industri er godt konkurransedyktig på slike oppdrag, men det forutsetter at rammevilkårene for oppdragene blir lik landene imellom. Forskjell på lønnsnivåer i tariffavtaler, kan i denne virkeligheten bli brukt som konkurransevridning mellom landene, og mellom selskaper innenfor samme land. Respekt og kjennskap til avtaleverkene landene imellom, er viktig i denne sammenheng. Dette var bakgrunnen for at 10 tillitsvalgte på forskjellige nivåer i NEKF, reiste til London for å delta på kurs sammen med tillitsvalgte fra Danmark og England.

En forventningsfull Jan Henrik Larsen sammen med kursleder Jan Olav Andersen fra NEKF. *Ark 96*

Språkproblemer.
Kurset som varte en uke, ble avholdt på et kurssenter til det Britiske El-forbund, (Amalgamated Engineering and Electrical Union forkortet AEEU) i Esher, en togtur på ca 25 min fra London. Vi kan alle en del "turist" engelsk, men det ble verre når vi skulle diskutere og presentere oss på et fremmed språk. Vi oppdaget alle fort at vi hadde noen mangler, men med godt humør og stort pågangsmot overvant vi disse problemene i løpet av første dagen. Den engelske høfligheten ovenfor de som prøvde (og feilet), hjalp også godt på. Dessuten var vi et hakk bedre en danskene, og det styrket selvtilliten.

Deltakerne.
Kontakt over landegrenser har alltid vært en del av fagbevegelsens engasjement, men dette har stort sett vært drevet av tillitsvalgte på et høyt nivå. Dette kurset hadde som målgruppe klubbledere og andre tillitsvalgte, fra bedrifter som har oppdrag i tilknytting til oljevirksomheten.
Delegasjonen fra Norge besto av tillitsvalgte fra Aker Bergen, Aker Stord, Aker Stavanger, ABB OT, Amec, sammen med leder av D8 Ove Toska og distriktssekretærer fra distrikt 7 og 8. Jan Olav Andersen fra forbundet var med å tilrettelegge, planlegge og lede kurset.

Fra Danmark og England kom også tillitsvalgte fra forskjellige bedrifter/verft. Denne sammensettingen av kurset ga en fin mulighet til å utveksle erfaringer, og det skaffet oss

Kurs i England forts.

Her er delgater fra Distrikt 7 og 8 som oppsummerer gårsdagens opplevelser. *Ark 44*

kontakter som kan bli svært nyttig i framtiden.

Kursinnhold.

Kurset begynte med et tilbakeblikk på fagbevegelsens historie og utvikling i de 3 landene. Det ble fort klart for kursdeltakerne, at man i Danmark og Norge hadde en lik utvikling, mens fag-foreningshistorien i England var svært annerledes. Mye av forskjellen kan forklares med de store og dype klasseforskjellene der er i England, samt mange onde år under Thatcher regime, der fagbevegelsen mistet de fleste av sine rettigheter. Blant annet retten til å opprette tariffavtaler i bedriftene forsvant i denne perioden.

Etter dette kom vi inn på de utfordringene som fagbevegelsen i alle land nå møter. Sentralt i denne debatten sto tema som: problemer med å få folk til å organisere seg, økende bruk deltidsansatte, sterkt press mot kollektive avtaler, stor arbeidsledighet etc.

Etter disse innledningene, så tok kurset for seg de regler som EU nå utarbeider om arbeidstid, konsernfaglig samarbeid over landegrenser samt helse og miljø direktiver. Selv om Norge ikke er EU-medlem, så vil disse direktivene påvirke utviklingen av norsk arbeidsliv.

Under punktet om EU's arbeidstids-direktiv, så fikk vi møte en representant fra EU-parlamentet, Peter Skinner. Her markerte NEKF ved Jan Olav Andersen seg sterkt, og la fram våre synspunkter om arbeidstid i Nordsjøen. Peter Skinner noterte flittig, og det var helt tydelig at argumentasjonen Jan Olav la fram gikk inn.

Kurset var også lagt opp med en del gruppearbeid, noe som gjorde at alle fikk anledning til å praktisere det engelske språk. Gruppearbeidet diskuterte forskjellige tema, og vi skulle komme med ideer til en brosjyre som skal utarbeides.

Brosjyren skal inneholde nødvendige opplysninger for klubbledere når man skal jobbe på oppdrag i ett av de 3 landene. Det er svært viktig at vi kjenner regelverk og tariffavtaler landene imellom, slik at vi ikke driver med sosial dumping i forhold til hverandre.

For at alle skulle bli riktig godt kjent med hverandre, så var der lagt inn en del sosiale aktiviteter. Teater, sightseeing, pub-besøk var en del av dette programmet, og det ble godt mottatt.

Flere kurs i vente.

På siste dagen ble der gjort en oppsummering av kurset. Alle deltakerne var godt fornøyd, og understreket behovet for å fortsette med slike kurs. Forbund og distriktet merket seg dette, og vil prøve å gi et slikt tilbud hvert år slik at flere kan få delta.

I et stadig åpnere marked, så må vi utvide våre kontakter. Vi kan ikke satse på at myndighetene ser til at tariffavtaler blir fulgt når arbeids-kraften kommer fra andre land. Dette blir det klubbene, distriktene og forbund i samarbeid som må gjøre, og da må kunnskapen om forhold i våre konkurrerende land være på topp. For å øke denne kunnskapen, så er slike kurs et viktig bidrag.

En takk til forbundet for et stimulerende, opplysende og nyttig kurs. Vi ser med glede fram til det neste!

Når man først er i England, så er en tur på pub'en selvskrevet. Her ser vi leder Ove Toska sammen med distriktssekretær Arne Runnane. *Ark 96*

Av Erik Grytdal
og Åge Blummenfelt

Elektroarbeidernes Fagforening - den nye fagforeninga

Fra første juli 1997 overtok Distrikt 8 IRI de oppgavene og det ansvaret som tidligere var lagt til avdelingene i distriktet. Den nye distriktsavdelingen fikk også et mer verdig navn enn bare et distriktsnummer, nemlig Elektroarbeidernes Fagforening, Hordaland og Sogn og Fjordane. For medlemmer som kommer fra de tidligere avdelingene i Florø og på Stord, vil den største endringen kanskje ligge i klubbenes nye muligheter til å påvirke organisasjonen, gjennom foreningas store representantskap. Vi skal her se litt nærmere på bakgrunnen for den nye fagforeningen, og hvordan den er blitt. Prosessen med sammenslåingen med Tele- og Dataforbundet gjør at organisasjonsutviklinga nok vil fortsette ennå en tid framover, til det nye forbundet er på plass. Men det er en helt annen sak.

Over og under: Osen 4, Leirvik på Stord. Elektroarbeidernes Fagforenings Stordkontor. *Ark.93*

En kort historisk bakgrunn

I våre to fylker har det skjedd store kommunikasjonsmessige endringer de seinere åra. Resultatet er at bedriftene regner anbud på arbeid langt utenfor det som tidligere var et naturlig geografisk nedslagsfelt. Dermed blir også de geografiske rammene sprengt, for hvor det er naturlig å arbeide. Bedriftene skifter eiere eller omstrukturerer seg i stadig økende tempo, vi får konserndannelser og nedlegginger. Bedriftene slår seg sammen eller etablerer seg på flere plasser i fylket. Vi har de oljerelaterte bedriftene som har hele Vestlandet som sitt arbeidsområde. Vi har medlemmer som bor i Florø, er ansatt i Bergen og arbeider på Stord. Vi opplevde at bedriftene hevdet at tariff- og avtalebestemmelser ble tolket og praktisert ulikt av fagforeningene innen samme distrikt. I Hordaland og Sogn og Fjordane har vi i dag ett arbeidsmarked. Som fagforening måtte vi ta hensyn til det når vi avgjorde hvordan vi skulle organisere oss.
I dagens Norge møter vi også andre nye utfordringer og problemstillinger. Kapitalen internasjonaliseres og statlig virksomhet privatiseres. Grådighetskulturen, som tidligere lenge var forvist fra den offentlige arena, har igjen kommet på moten og forskjellene øker, utjamning er ikke lenger målet. Arbeidsgiverne er i mye mindre grad opptatt av samarbeid, og myndighetene har gjennom de senere år vært vår største «fiende» Jamfør kampen mot FKE. Dette må også nødvendigvis få noen konsekvenser for hva som blir fagforeningenes oppgaver, og derigjennom for vår måte å organisere oss på.
Dessuten ville vi med en enhetlig fagforening i vårt område kunne oppnå gevinster ved å samkjøre resursene i de tre tidligere avdelingene. Ved å bruke det som dobbeltkjøringene kostet til å styrke viktige områder som eks. studier og opplærings virksomhet, ville medlemmene få mer igjen.

Slik gikk det til

Det var Landsmøtet som i 1986 vedtok å opprette distriktsorganisasjoner i alle landets 13 distrikter, til tross for stor motstand fra flere av de store distriktene. Distrikt 8 var et av de distriktene som markerte sterkest motstand mot nyordningen. Derfor tok det også tid å få opprettet distriktsavdeling hos oss. Etter flere runder fant vi frem til den modellen vi har i dag.
Landsmøtet i 1990 oppsummerte og konfirmerte ordningen med distriktsorganisasjon. Landsmøtet fastslo vedtekter, som gav stramme føringer for distriktets oppgaver. Blant annet påla vedtektene alle distrikt «*å arbeide for å opprette distriktsavdelinger eller større enheter.*» Etter noen runder hos oss fant vi ut at på det tidspunktet (1991) ikke var grunnlag for å starte et slikt arbeid

Kalfarvei 71, Bergen. Elektroarbeidernes Fagforenings hovedkontor. *Ark.81*

hos oss.
Samtidig ble det andre steder i landet startet arbeid for å slå sammen avdelinger og å bygge distriktsorganisasjoner eller distriktsavdelinger. På sektor IRI manglet det nå bare Distrikt 8 og Distrikt 10. Landsmøtet i 1994 hadde en stor og grundig organisasjonsdebatt, et av spørsmålene som var sterkt fremme, var muligheten for å ansette distriktssekretærer. En annen viktig sak var å endre landsstyrets sammensetning og myndighet. Landsmøtet gav store fullmakter til det nye landsstyret. Blant annet å kunne endre del 2 av vedtektene. Herunder ligger distriktsorganisasjonen.
Det første landsstyremøtet i 1995 gav administrasjonen i oppdrag å sørge for en finansiering av distriktssekretærer, samt lage vedtekter for ordningen.
Det andre landsstyremøtet samme år vedtok et forslag som betydde et langt skritt i retning av at det skal ansettes distriktssekretær i alle distrikter, og hvor forbundet bidrar med kr 180.000 til de distriktene som har en slik ordning. Videre premierer forbundet ytterligere de distriktene som betaler inn kontingent til sin distriktsorganisasjon. På mange måter ble avdelingenes status nedprioritert til fordel for distriktene. På årsmøtet i distrikt 8 den 10 mai 1996 ble det derfor gjort vedtak om at distrikt 8 skulle bli en fullintegrert distriktsavdeling fra årsmøtet 1997. Og etter at arbeidskampen ved tariffoppgjøret 1996 var over, ble kreftene satt inn for å få den nye organisasjonen på plass. Det skal ikke legges skjul på at det ikke gikk smertefritt. De minste avdelingene Florø og Stord, var redd for å bli dominert av Bergen, og hoppet i perioder av prosessen.
Men på en styrekonferanse 13 mars 1997 lyktes det for de to største avdelingene, Bergen og Stord å enes om en felles uttalelse. Det var derfor med stor enighet distriktets årsmøte 23 mai 1997 vedtok organisasjonsplanen og opprettet Elektroarbeidernes Fagforening. Det må imidlertid bemerkes at ledelsen ved avdelingen i Florø på dette tidspunktet ikke deltok, men de representerte heller ikke flere enn omlag seksti medlemmer.

De ulike avdelingene

Bergen
Den største av de tre tidligere avdelingene som utgjør Elektroarbeidernes fagforening er tidligere avdeling 113 i Bergen med sine 1344 medlemmer (alle medlemstall per 1.juli 1997). Leder var Ove Toska, og avdelingen holdt hus der den nye fagforeningen nå har sitt hovedkvarter. I en tidligere redervilla midt i det Bergenske kaksestrøket Kalfaret. Hus og eiendom eies nå fullt og helt av medlemmene i Elektroarbeidernes Fagforening. Medlemmene er ansatt i mange firma, store som små, med virksomhet både på land og offshore, og med arbeid for både industri og boliginstallasjon. Geografisk omfattet avdeling 113 både Bergen og store deler av Hordaland og Sogn og Fjordane. Bergensavdelingen hadde ansatt en kontorsekretær, en kontorfullmektig og en faglig sekretær. I tillegg til administrasjonen var leder på full tid, samt at møtevirksomhet og lignende tillitsmannsarbeid i hovedsak ble lagt til dagtid.

Stord
Den nest største av de tre avdelingene var Stord Elektrikarforening avdeling 146. Leder her var Inge Øpstad, og avdelingen hadde 660 medlemmer. Hovedkontor var i Osen 4, Leirvik på Stord, en eiendom organisert som en stiftelse. Elektroarbeidernes Fagforening har nå sitt Stordkontor her. Avdelingen hadde ansatt en avdelingssekretær på fulltid og en kontorfullmektig 15 timer i uken. Avdelingen besto av medlemmer i 23 firma. De største er Aker Elektro bedriftene med til sammen 450 medlemmer. Aker Elektro Inst. driver tradisjonell installasjon og industriinstallasjon, Mens Aker Elektro Stord Verft er innrettet mot oljebransjen. ABB Austevoll har 43 medlemmer og er innrettet særlig mot skipsbygging. Andre store er Kvinnherad Elektro og ELEKON.

Florø
Den minste av de tre var Florø Elektrikarforening avdeling 134. Leder var Ove Lillestøl og antall medlemmer var 72. Avdelingen hadde ingen fast ansatte, men hadde kontortid noen ganger i måneden i leide lokaler i Florø. Florøavdelingen har ingen eiendommer, men har plassert vel en halv million kroner i stiftelsen Elektrikernes velferdshus. Avdelingen har medlemmer i tre firma. Harvest Elektro A/S med 21medlemmer innrettet mot skipsinstallasjon særlig ved Kværner Kleven i Florø. NBN Elektro A/S med 24 medlemmer innrettet mot oljerelatert/oljebasen i Florø. Vest Elektroinstallasjon med 25 medlemmer innrettet mot tradisjonell installasjon. Vest Elektroinstallasjon er siden oppkjøpt og overtatt av Telenor, og heter fra 1998 Telenor Installasjon. Montørene står fortsatt som medlemmer i Elektroarbeidernes Fagforening.

Plassering i NEKF
Elektroarbeidernes Fagforening er organisasjonsleddet mellom forbundet sentralt og montørklubbene på bedriftene. Det er vi som trør til når klubbene blir for lette. Det er fagforeningen som samordner klubbenes krav og hjelper klubbene og enkelt-medlemmer i faglige sammen-henger. Når avtale- eller lovverket blir overtrådt, noe som ikke er uvanlig, er det fagforeningens oppgave å legge tyngden til når klubbene eller enkeltmedlemmene blir for lette.

Målsettinger
Som andre fagforeninger i Landsorganisasjonen er også våre viktigste arbeidsoppgaver å ivareta medlemmenes faglige, økonomiske, sosiale og kulturelle interesser. Det er gjennom arbeidet verdier blir skapt. Både lokalt i bedriften og i samfunnet. Det er derfor rimelig at vi som arbeidstakere får vår rettmessige del av disse verdiene, som lønn og som offentlig velferd. Det er en viktig målsetting for oss å sørge for at

dette skjer. Mer konkret gjenspeiler målsettingene våre det som til en hver tid skjer rundt oss i samfunnet. Som aktiv og samfunnsengasjert organisasjon vil vi:

Arbeide for sikre lønns- og arbeidsforhold, og å skaffe medlemmene innflytelse i egen hverdag.

Arbeide for å sikre rammene for faget, og fange opp kunnskap om ny teknologi.

Gå til kamp mot arbeidsløsheten, også ved å gå inn for deling av arbeid.

Være motkrefter til høyrekreftene og forsvare velferdsstaten.

Bidra til å sette dagsorden i samfunnsdebatten og i fagbevegelsen gjennom konkrete utspill.

Fra styrekonferansen i distrikt 8 IRI 13 mars 1997. Det har lykkes de to største avdelingene, Bergen og Stord å enes om en felles uttalelse. Bak fra venstre: Trond Løvstakken, Jan Henrik Larsen, Håkon Wiik, Karsten Bøe, Åge Blummenfelt, Atle Teigland, Inge Øpstad, Robert Grønås, Tom Reinshol, Arne Runnane, Dag Bergsvåg, Jan Helge Espeseth, Rune Naustdal og Ove Lillestøl. Sittende foran: Arne Nesheim, Ove Toska, Johnny Romarheim, og NEKFs nestleder Erik Quist. *Ark.87*

Representantskapsordningen
Representantskapet er fagforeningens høyeste organ og møtes normalt to ganger i året, og der det ene er årsmøtet. Det er på representantskapet de store og viktigste avgjørelser tas. Representantskapet består av valgte medlemmer fra klubbene. Her møtes mer enn 110 representanter fra klubbene til debatt og vedtak. Representantskapet i distrikts-avdelingen er med sin størrelse og tyngde et av de viktigste diskusjonsfora på hele sektor IRI. Og dermed også et attraktivt fora både for innledere og referenter. Husk at Elektro-arbeidernes Fagforening er den største distriktsavdelingen!
Representantskapet er fagforeningens «Storting». Herfra velges også foreningens styre og øvrige tillitsvalgte.
Representantskapsordningen er derfor noe den nye fagforeningen kan være stolt over.
Klubbene representeres etter følgende skala : Inntil 8 medlemmer 1 representant, Inntil 20 medlemmer 2 representanter, inntil 40 medlemmer 3 representanter, inntil 60 medlemmer 4 representanter, inntil 80 medlemmer 5 repre-sentanter, og slik fortsetter det oppover med en representant per påbegynte 30 medlemmer.

Styret
Det velges 9 styremedlemmer slik vedtektene tilsier, og det velges 4 vara til styret. Det nye er at alle vara blir innkalt til styremøtene, og får være med på hele behandlingsprosessen. I de tilfellene det blir avstemminger med mindretall og flertall vil bare de «9 valgte» få stemme. I tillegg møter de to ansatte distrikts-sekretærene.
Det forutsettes at valgkomiteen tar hensyn både til geografi, arbeidsområder o.l. når innstilling utformes, slik at styret blir representativt sammensatt.
Styret nedsetter et arbeidsutvalg (AU) som møtes jevnlig, minst en gang hver måned. AU tar opp saker må løses i løpet av kort tid eller som er av administrative saker eller saker der AU har fått mandat av styret til å løse. AU består av leder, nestleder, sekretær, kasserer.
Distriktssekretærene møter også i arbeidsutvalget. Fagforeningen velger 3 representanter og 6 vara til landsstyret. De tre faste velges blant styremedlemmene.

Utvalg og komiteer
Distriktsavdelingen har en rekke faste utvalg, som velges på årsmøtet. Tariffutvalg, Studie- og fagutdanningsutvalg, Skips- og olje utvalg, HMS utvalg, Medieutvalg. Utvalgene har normalt 7 medlemmer og det velges ikke varamedlemmer. Et av medlemmene i utvalget skal være styremedlem. Valgkomiteen består av 5 årsmøtevalgte representanter. Styrets representant kommer i tillegg. Utvalgene utarbeider selv forslag til formålsparagraf, som godkjennes av årsmøtet. Utvalgene skal vært år legge frem forslag til arbeidsplan og budsjett. Utvalgene lager beretning ved årets slutt. At utvalgene får styre etter vedtatte budsjett og arbeidsplan betyr at utvalgene får relativ stor betydning og stor innflytelse i organisasjonen.
Representantskapet kan når som helst nedsette andre utvalg som har til hensikt å løse en spesiell oppgave.
Studie- og fagutdanningsutvalget
Er ansvarlig for studievirksomheten til distriktsavdelingen. Studieutvalget planlegger kursvirksomheten for hele året. Utvalget følger opp saker knyttet til fagutdanningen.
Skips- og oljeutvalget
Elektroarbeidernes Fagforening er et

Fra årsmøtet i distrikt 8 IRI 23 mai 1997. *Ark.89*

Fortsetter på side 21

Jan Henrik Larsen

Prioriterte krav i 98!

Høyere lønn - mer etterutdanning og bedre rotasjonsordninger.

Tariffkonferansen ble i år avholdt i Lillehammer den 5 til 9 januar. På konferansen ble alle innsendte forslag behandlet, tilsammen 247. Irritasjon over ledere og andre privilegerte grupper i samfunnet som tar ut enorme tillegg var et gjennomgangstema i debatten. Moderasjon ville ingen høre på. Hovedspørsmålet ble, hvilken taktikk skal vi bruke for å drive våre krav igjennom?

årets prioriteringer.

Etter flere dager med intens tariffdebatt, så begynte prioriteringslisten å bli klar. Slik som konferansen hadde utviklet seg, så var der tre krav/områder som klart pekte seg ut. Økt lønn, bedre bestemmelser i etterutdannings-paragrafen samt oppgradering av §9 (reisebestemmelsene/rotasjons-ordninger) blir hovedområder i forhandlingene ved årets lønns-oppgjør. Det var en brei enighet blant delegatene på konferansen, at det var disse områdene som var viktigst. Spørsmålet da blir, hvilken oppgjørsform bør vi velge for å få størst mulig gjennomslag for våre krav?

Oppgjørsform.

Det er innholdet i kravene som bestemmer hvilken oppgjørsform det er mest hensiktsmessig å bruke. Vi kan velge mellom en rekke måter å møte arbeidsgiverne på. Sam-ordnet, kombinert eller forbunds-vist oppgjør er tre sentrale oppgjørs-former som vi kan velge mellom.
I et samordnet oppgjør, så avtales rammen på økonomien og de andre viktige kravene sentralt og resultatet der blir sluttresultatet. Dette er en oppgjørsform som særlig har vært brukt i nedgangstider for å kontrollere lønnsveksten. Det er også en aktuell oppgjørsform hvis der skal stilles krav om store samfunnsreformer. Det er da vanlig at staten blir part i oppgjøret.
I et samordnet kombinert oppgjør, så avtales rammen sentralt, men forbundene kan selv velge hvordan og på hvilke områder de vil bruke tillegget på. Dette er en oppgjørsform som passer bra når det er gode tider, og vi samtidig ønsker gjennomført en samfunnsreform som staten må være en del av. Det skal også under en slik oppgjørsform forhandles lokalt om fastlønn i bedriftene. Dette gjør det mulig å få ut mer i lønnstillegg.
I et forbundsvist oppgjør, så for-handler vært forbund for seg selv mot sin arbeidsgiverpart. De respektive forbund har da streikerett hvis ikke enighet oppnåes. Dette har ført til at man har hat mange konflikter på arbeidsplassene, og de grupper som ikke er i konflikt blir da berørt. For eksempel så har det i Nordsjøen vært enkelte år der våre medlemmer stadig har blitt sendt i land fordi en og en gruppe har vært i konflikt med sin arbeidsgiver.

Dette er en oppgjørsform som passer godt hvis man kun er ute etter økonomiske krav og ingen reformer. Det er også da vanlig at det forbund som forhandler først, det vil si Felles-forbundet, legger rammen for de andre forbundene.

Fortsetter på side 21

AV ÅGE BLUMMENFELT

KONTINGENTSAKEN

Så har det skjedd til slutt, det som vi i alle år har fryktet for. Tariff og Kontroll-gebyret i den form vi har kjent det i 26 år forsvinner.
Fra tariffoppgjøret i 1972 har det vært betalt T&K gebyr på alle timer vi har arbeidet. Vi betaler i dag1,7 i T&K gebyr, og det er disse pengene vi har bygget opp våre store og sterke avdel-inger med. Det var for disse midlene avdelinger og distrikt kunne ha så høy aktivitet under konflikten i 96. Pengene ble brukt til alt fra T-skjorter og bannere til ekstra streikebidrag.
Våre arbeidsgiver motpart, representert ved NELFO Sørlandet så seg lei for den styrken vi viste under konflikten i 96 og klaget hele ordningen inn for skatte-myndighetene. Tanken deres var at når vi ikke kan ta de på politikken eller organisasjonen, så må vi straffe de på pengepungen. Sørge for at landets elektrikere ikke får bygget seg opp økonomisk slik at vi kan ta enda en konflikt av samme styrke, intensitet og varighet.
Vi må konstatere at arbeidsgiverne for tiden har større innflytelse og gehør hos skattemyndighetene enn det fagbe-vegelsen har.
Slik det blir fremover, vil vi kun få ta gebyr av målte akkorder. Med det T&K gebyret som vi betaler i dag har vi en beregnet inntekt til distriktsavdelingen på 3,8 millioner kroner for 1998. Med den nye ordningen snakker vi maksimum om noen få 100.000 kroner. En dramatisk inntektsnedgang.
Vi kan ikke la NELFO får herje slik med oss, vårt svar er at vi må heve kontin-genten slik at vi får inn tilsvarende inntekter.
Representantskapet i distriktsavdelingen som møtes den 20 mars må diskutere hvilken service, betjening og medlems-goder vi skal ha i fagforeningen fremover. Det handler i realiteten om hvordan vår fagforening skal utvikle seg i fremtiden. Klubbene må derfor diskutere om vi fortsatt skal være et skikkelig godt støtte-apparat for våre klubber, og ha en skikkelig service ovenfor våre medlemmer Skal vi opprettholde det samme tilbudet som vi har i dag, betyr det at representant-skapet må vedta en kontingent på ca 2,4 prosent.
I realiteten en nedgang, fordi vi i dag betaler 1,7 +1,5 som gir 3,2. Med vårt forslag betaler vi «bare 2,4 prosent.
Det spesielle med T&K gebyret er at det har vært unntatt for skatt, slik at når vi skal beregne ny kontingent så må det tas med som et moment.

Intervju av: Jan Henrik Larsen

Bedre rotasjonsordninger - et prioritert krav fra oljemiljøet!

Tillitsvalgte fra klubber med stor reiseaktivitet, har over en lengre periode klaget over dårlige rotasjonsordninger. For lang tid på anlegget, og for liten tid til hjem og familie har vært et gjennomgangstema. Dette sammen med en generell misnøye med hvordan oljemiljøet blir ivaretatt i NEKF, har utløst krav om "egne" fora der tariffpolitikken skal ivaretaes. Montørforum har intervjuet klubbleder Trond Løvstakken fra Aker Bergen, for å få belyst disse problemstillingene.

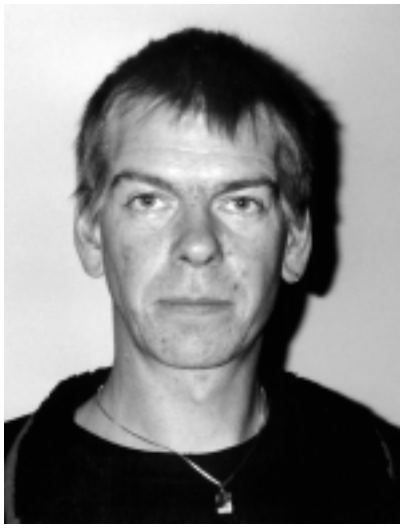

Trond Løvstakken er klubbleder i Aker Elektro, Bergen *Ark.94*

du hevder at oljemiljøet blir dårlig ivaretatt i NEKF. Kan du Trond Løvstakken utdype hva du mener er galt?

Trond: Oljeklubbene har mange felles problemstillinger som vi må finne fellesløsninger på. Skal vi få det til, så må kontakten mellom klubbene i bransjen bli bedre, på tvers av dagens distrikts-grenser. Dette var tema på den siste oljekonferansen, og det ble vedtatt at oljekonferansen skulle arrangeres årlig. Dette er nok et skritt i riktig retning, men det er ikke nok. Jeg tror vi må ha et eget landsomfattende distrikt/landsråd, der vi kan diskutere tariffpolitikken vår og fatte egne beslutninger.

Du sier oljeklubbene har spesielle problemer som andre ikke har. Kan du nevne hvilke problemer du tenker på?

Trond: Det er mange saker jeg her kunne nevnt. Blant de problemstillingene vil jeg trekke fram er:

- Inn/utleie problematikk
- Stort press på bruk av overtid
- Uverdige boforhold på utenbysanlegg
- Internasjonalt miljø
- Problemer i tilknytting til offshoreavtalen, herunder shutling, hotbeding osv.

I tillegg til dette, så er det viktig at vi i LO familien harmoniserer offshoreavtalene bedre. Spesielt gjelder dette de tekniske bestemmelsene.

Slike problemstillinger kan jo bringes inn for Landstariffkonferansen, der alle grupperingene i faget deltar. Hvorfor må dere ha et eget fora for å løse disse problemene?

Trond: Først vil jeg understreke at jeg har respekt for de vedtak som en slik konferanse gjør. Men det er en kjensgjerning at vi fra oljemiljøet blir nedstemt på krav vi synes er viktig. Det vanlige installasjonsmiljøet har ikke stor nok forståelse for våre behov som reisemontører. Debatten på siste Landstariffkonferanse om normal-arbeidsdagen kan stå som et bevis på dette.

Vi står nå foran et nytt Tariffoppgjør. Hva er de 3 viktigste kravene sett med dine øyne?
Trond: Jeg er usikker på hva som er de viktigste, for jeg har ikke sett hvilke krav andre har sendt inn. Det kan tenkes at andre reiser krav som er gode, og dermed bør få en høy prioritet. Men hvis jeg skal kun tenke på enge medlemmer, så vil jeg prioritere følgende krav:

1. Bedre rotasjonsordninger på landanlegg.
2. Bedring av brakkestandard.
3. Økning av utenbystillegg.

Du sier bedre rotasjonsordninger er et prioritert krav. Hva skal være betingelsene for å inngå avtaler om 12 - 16 rotasjon?
Trond: Som reisemontører så ønsker vi å tilbringe mer av fritiden vår i hjemmet. Skal vi få det til, så må der på plass ordninger som gjør at all mertid på anlegget blir tatt ut i avspasering. Betingelsene for en 12 - 16 rotasjon må da inneholde følgende:

- Søndagsarbeid med et bytteforhold på 1 til 2. Dvs. at hver time der arbeides på søndagen, skal betales med to timers vanlig timelønn og avspaseres.
- Vi må få redusert den ukentlige arbeidstiden fra 37,5 til 33,6 timer, med full lønnskompensasjon.
- Den daglige arbeidstiden må økes fra 10,5 til 12 timer, og spisepausene på anlegget må regnes inn i arbeidstiden og betales, slik som det er offshore.

Forholdet i dag er at folk er på jobb i 12 timer, men de får ikke betalt for spisepausene. Dermed er ikke en økning i timeantallet pr. dag noen merbelastning hvis vi får gjennomslag for vårt krav.

Er det realistisk å få gjennomslag for et slikt krav:
Trond: Ja, det mener jeg. Med bakgrunn i dagens arbeidsmarked som er under press med korte byggefrister, så kan lengre arbeidsdager være et svar på de problemene arbeidsgiverne har. Vi kan bruke denne situasjonen til å skape en bedre ordning for oss selv.

Hvis NEKF ikke får gjennomslag i forhandlingene med NELFO, om et 1-2 prinsipp for søndagsarbeid, skal vi likevel åpne for arbeid på denne dagen?
Trond: Ja, ønskemålet våres er 1 til 2 prinsipp, men skulle ikke dette være mulig å oppnå så er det bedre å jobbe søndagen enn å sitte på en brakke. Opparbeiding av fritid er reisemontørene sitt fremste ønske.

Skaper ikke søndagsarbeid for reisemontører, press på de som jobber 5 dagers uke om å gjøre det samme?
Trond: Jo der grunn til å frykte at lokal arbeidskraft kommer under press. Det er da organisasjonen må vise styrke, og jeg har tro på at vi vil kunne motstå et trykk fra arbeidsgiverne på dette punktet. Jeg vil og påpeke, at søndagsarbeid kun skal gjelde de som ikke kan ha nattkvarter i eget hjem. Disse reisemontørene har også krav på kvalitativ fritid, og det får de bare i hjemmet og ikke på en brakke. Slike problemstillinger vil det å være naturlig å behandle i fellesfora, slik som Landstariffkonferansen.

Viser ikke dette at et eget fora for oljemiljøet ikke er veien å gå, da ordninger for en gruppe utløser et press mot en annen gruppe?
Trond: Nei, dette er ikke svart hvitt. Der er noen problemstillinger som må diskuteres i flere organisasjonsledd. Vi vil både ha et eget fora, og delta i fora sammen med de andre. Slik som systemet er bygget opp i dag, så er der for mye byråkrati.

Distriktet har mottatt henvendelser fra medlemmer som vil innføre 14 - 14 rotasjon. Synes du en slik ordning er bedre enn dagens 12 - 9.
Trond: Nei, en slik ordning vil være dårligere enn 12 - 9 rotasjon. Jeg tror denne oppfatningen om at dette skulle være bedre, bygger på en misforståelse som har sin bakgrunn i de problemene som oppsto på Tjeldbergodden.
Vi hadde nesten i boks en bra ordning (14-21) for Tjeldbergodden, da NHO grep inn og ovenfor bedriften og stoppet de. Det var ikke NEKF som hindret gjennomføring av en god rotasjons-ordning, men arbeidsgiversiden.

Til slutt Trond, hva er ditt ønskemål for framtiden:
Trond: Jeg ønsker at NEKF vil fokusere sterkere på de krav som kommer fra oljemiljøet. Får vi et bedre avtaleverk, så vil NEKF totalt sett bli sterkere.

Montører på reiseoppdrag er opptatt av forbedringer i rotasjonsordningene. Her ser vi Tore Nævdal, Anne Bergli og Rolf Terje Røssvik. *Ark 97*

Av Olaf Gjesdal, pensjonist med 52 års medlemskap

Olaf Gjesdal er pensjonist og tidligere leder av Elektromontørenes Forening, avdeling 113. *Ark.83*

MED AVD. 113 IVÅRE HJERTER

åpent hus i Kalfarvei 71. Navneskifte fra avd. 113 til distriktssammenslåing i Elektroarbeidernes Fagforening Hordaland, Sogn og Fjordane. Navnet skjemmer vel ingen, men noen lang levetid får vel IRI neppe. Er vi heldige får vi beholde både hus og den gamle fanen - mot år to tusen?.

Fredag 27. juni 97 inviterte styret i avd. 113 sentrale personer gjennom mange år, til en høytidelig markering ved denne historiske milepæl. En kan trygt si, det er i aller høyeste grad en aktiv og oppegående 94 åring som videreføres i takt med utviklingen. Tiden kan inndeles i tre epoker . Årene 1903 -1940, 1940 - 1945(krigsåra), og 1945 - 1997. Til sammen 94 år. Avdelingsleder Ove Toska fant melodien med et historisk tilbakeblikk fra den første tid og fram til i dag. 94 år med så mye stoff å boltre seg i, var tider som nok er vanskelig for unge montører i dag å fatte. Reformer som ferier, sykelønn, arbeidstid og lønninger.

Fra Engen, svenneforening i Kong Oscarsgt., via Torgalmenningen til K 71. Fra møter på kveldstid til møter på dagtid og som man sier, den som ikke kjenner sin historie fra sin interesseorganisasjon er vel noe fattig. Alt dette kommer selvsagt ikke rekende på en fjøl, det har til tider, ja helt til det siste vært harde tak.

I en andaktsfylt og gripende et minutts stillhet, minnet han alle dem som har gått bort, og som har gjort en utrolig innsats for avd. 113. Når historiene en gang blir skrevet så har også Stord og Florø sine. Husk Gutenberg: -Det er det skrevne ord som teller.

Etter høytidsstunder inne med god mat og drikke, anekdoter og historier, var det naturlig å trekke ut i hagen til tropevær, hvor solen skinte fra en skyfri himmel.

Og med HANSA i bakgrunnen, blikket mot Løvstakken og store Lungegårdsvann med den flotte strandpromenaden, og kontinuitet i serveringen, var det bare å gi seg mimringen i vei. En flott sosial og verdig avslutning for en 94 åring. Tusen takk.

Fra markeringen i Kalfarvei 71, fredag 27 juni 1997. *Ark.89*

Seks tidligere ledere av Elektromontørenes Forening, avdeling 113 av NEKF, ved avslutningen den 27 juni. Fra venstre Rolf Solberg Thorsen, Martin J. Rasmussen, Alf Knudsen, Olaf Gjesdal, Arne Michelsen og Ove Toska. *Ark.90*

MEDISINKASSEN - FREMGANGSMÅTE VED REFUSJONER

NB! Det er kontoret på Stord som fra 1998 administrerer medisinkassen, og alle medisinregninger må derfor sendes hit. Foreløpige rutiner vil ta sikte på utbetaling en gang i kvartalet. Oppgi også bankkontonummer der pengene skal innbetales. Adressen er Elektroarbeidernes Fagforening, Postboks 495, 5401 Stord

MEDISINKASSE - VEDTEKTER

§ 1. a Kassens formål er å yte medlemmer og dennes familie tilskudd til medisin ved sykdom, således at hvert medlem, dets ektefelle / samboer, barn under 18 år, medlems etterlatte (enke og barn under 18 år) får refundert tilskudd til reseptbelagt medisin som lege / tannlege har foreskrevet.
Det samme gjelder også for fysisk eller psykisk utviklingshemmede utover 18 år som familien forsørger.

1. b Til de som er nevnt skal kassen også yte tilskudd til dekning av brilleglass, innfatning og kontaktlinser som er **ødelagt ved uhell**. Tilskuddet er dog begrenset til **kr. 300 for innfatning og kr. 300 pr. glass - samlet for hver brille max kr. 900.**

1. c For de samme vil det også kunne gies tilskudd til legitimerte utgifter til fysikalsk / kiropraktisk behandling med inntil kr. 75 pr. behandling. Det settes som et vilkår at behandling er foreskrevet av lege, og at kvitteringen viser hva som er betalt som egenandel ved hver behandlingstime.

1. d Kassen dekker bare den del av utgiftene som ikke refunderes av Trygde-kassen eller andre. Det skal først søkes refusjon hos Trygdekontor, forsikrings-selskap, arbeidsgiver før regning sendes Medisinkassen.

1.e Medisinkassen dekker ikke vaksine, prevensjonsmidler eller avvenningskur for røykere.

§ 2 Kravet ved samboerforholdet er det samme som ved Kollektiv hjemforsikring - 2 års registrert samboerforhold.

§ 3 Medisinkassen har en egenandel på kr. 1.000,- og en max utbetaling på kr. 4.000,- pr. kalenderår.
Dersom en overskrider denne grensen kan en søke styret om ytterligere tilskudd.
Styret har fullmakt til å hente vurdering fra lege for faglig konsultasjon i sin styring av Medisinkassen. Kassen styres av styret i Distriktsavdelingen.

§ 4 Styret legger frem for Representantskapet revidert regnskap for Medisinkassen hvert halvår.

§ 5 Medisinkassens vedtekter kan endres av Representantskapet. Forslag til endringer må fremmes for Representantskapet ihht. vanlige behandlingsfrister. Jmf NEKF vedtekter.

§ 6 Kassen finansieres med den prosentsats som Representantskapet bestemmer. For tiden 0,05% av kontingenten.

§ 7 Retten til stønad tapes i ett år dersom et medlem uriktig søker å tilvende seg Medisinkassens midler, samt at uberettiget beløp tilbakebetales kassen.

§ 8 Resepter eldre enn 12 mnd. refunderes ikke.

§ 9 Dersom en i etterkant av utbetalinger fra Medisinkassen får refundert stønad til medisin, briller, fysikalsk / kiropraktisk behandling o.l. fra rikstrygdeverk, forsikringsselskap - skal de utbetalte midlene fra Medisinkassen tilbakebetales.

§ 10 Vedtekter for medisinkassen fastsettes av Representantskapet. Endringer av disse må fremmes for Representantskapet ihht. vanlige behandlingsfrister. Jmf NEKF vedtekter.

Mrk. Utbetaling fra kassen skal skje mot fremlagt resept. Dersom ikke beløpet er påført resepten, må kvittert regning fra apotek medfølge. Såfremt medisinen er bestilt av lege pr. telefon til apoteket, må regningen fra apoteket være påført
" telefonresept " fra dr. N.N.

JURIDISK HJELP - VEDTEKTER

§ 1 Det ytes juridisk hjelp til medlemmet ved forhold knyttet til dennes ansettelses- forhold i den bedriften en trekkes / betaler kontingent i tilknytning til. Administrasjon / styret gjør en selvstendig vurdering i hvert enkelt tilfelle hvor langt den juridiske hjelp føres.
Avdelingen tilbakeføres sine økonomiske utlegg dersom en sak er fremmet for rettsinstans og " vår motpart " pådømmes å betale saksomkostninger.

§ 2 Det ytes tilskudd til juridisk veiledning / konsultasjon uansett årsak for alle medlemmene **begrenset oppad til kr. 405,- pr. sak / konsultasjon. Det søkes opprettet samarbeid med advokatkontor i byer / tettsteder som det er naturlig at slikt er tilstede.** Da vil regning på kr. 405,- bli sendt direkte til oss. For de øvrige gjør medlemmet selv opp og søker refusjon fra denne ordning.

§ 3 Vedtekter for juridisk hjelp, fastsettes av Representantskapet. Endring av disse må fremmes for Representantskapet ihht. vanlige behandlingsfrister. Jmf NEKF vedtekter.

Kostnadene for juridisk hjelp føres som egen post i regnskapet og på en slik måte at en lett kan se kostnadene ved ordningen.

KLUBBTILSKUDD - VEDTEKTER

§ 1 Ordningen med klubbtilskudd gjøres gjeldende i den nye Distriktsavdelingen. Klubbene gies et tilskudd på kr. 200,- pr. medlem, såfremt- følgende forhold er registrert og ivaretatt:
- Regnskap for siste år er innsendt og registrert pr. februar
- Utskrift av montørklubbens samlete bankkonto pr. 31.12

Fortsetter på side 16

Medlemsfordeler forts.

§ 2 Tilskudd er øremerket drift for møtevirksomhet i montørklubben.

Ekstra tilskudd - totalt til fordeling kr. 50.000,-

§ 3 Det kan pr. 1. november søkes som et ekstratilskudd til klubbene, basert på følgende kriterier:
- Ekstra kostnader knyttet opp til spredt bosetning i klubben - dvs. utover bedriftens nærområde
- Innkjøp av utstyr, materiell for å drive klubben mer effektivt
- Klubbens samlete innskudd vurderes i forbindelse med søknaden

§ 4 Vedtekter for klubbtilskuddet fastsettes av Representantskapet. Endringer i disse må fremmes for Representantskapet ihht. vanlige behandlingsfrister. Jmf NEKF vedtekter
Styret fordeler det ekstraordinære tilskuddet etter innsendte søknader fra klubbene. Kriteriene for ekstratilskuddet ang. regnskap og utskrift av bankkonto, er det samme som for ordinært klubbtilskudd. Kostnadene for klubbtilskudd føres som egen post på regnskapet og på en slik måte at kostnadene lett fremkommer.

STIPEND

Det utbetales et stipend på kr. 150,- pr.dag / døgn i følgende forhold:
- Ved helgekurs lokalt og utenbys
- Ved møter, kurs og konferanser der medlemmet ikke har overnatting i eget hjem
- Som tillegg til AOF satser på kortkurs / ukekurs utenbys
- Ved kurs og studieringer på kveldstid utenom arbeidstid som er klarert i styret.
  Minimum studietid pr. kveld er 4 timer
- Møter, kurs konferanser det søkes tilskudd for som ikke Forbund / avdeling selv
  arrangerer, må det søkes om på forhånd, og utbetaling vil bli foretatt mot
  fremleggelse av diplom / kursbevis (kopi).
Innholdet i aktiviteten det søkes
  tilskudd for MÅ være relatert til faglig / politisk virksomhet knyttet til forbund,
  fagforening eller klubb.

Rammene for stipend fastsettes av Representantskapet ihht. vanlige behandlingsfrister, Jmf NEKF vedtekter.

Av Kenneth Rutledal

KURS FOR NYE TILLITSVALGTE.

Det ble i avholdt kurs for nye tillitsvalgte på Hardangerfjord hotell i Øystese 22-29 september.

Det nye Distrikt 8 fortsatte tradisjonen med å avholde kurs for nye tillitsvalgte i foreningen.
Det var mange påmeldte til kurset, og deltakerne kom i fra alle kroker i D8. Kurslederne Inge Øpstad og Åge Blummenfeldt hadde lagt opp til en beinhard timeplan hvor kursdeltakerne skulle gjennom det tenkelige og utenkelige av jungelen med lover, forskrifter og vedtekter. Praktiske oppgaver og problem-stillinger ble drøftet i gruppeoppgaver for så å bli lagt fram for alle til diskusjon. Leder D8 Ove Toska hadde forelesning om NEKF"s oppbygging fra klubbstyre til forbundsstyre. Distriktsekretær Jan Henrik Larsen tok for seg historien fra Marcus Thrane til Yngve Hågensen. Kasserer Åge Blummenfeldt hadde foredrag om samhold og idelogi. Og nettopp samhold gikk som en tråd gjennom konferansen. Historien kan ingen gjøre noe med, det er allerede historie, men historie kan skapes.

Tillitsvalgte på kurs i Øystese. *Ark 97*

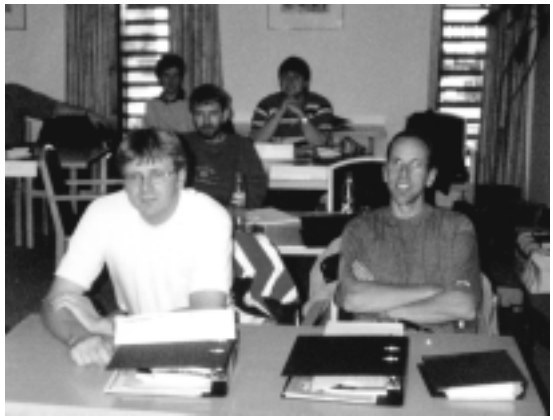

PENDLING -EIN UTING?

Av Lars Reinert Valvatne

Skal me godta å pendla til og frå anlegg? Spørsmålet blir meir og meir relevant for kvar veke som går. Kommunikasjonane blir stadig betre, vegnettet har ein heilt annan struktur enn for nokre få år sidan. Og det blir meir . Bruer veks opp som paddehattar. Sunnhordlandsregionen vil bli ein heilt ny region om nokre år med Trekantsamband og Folgefonnstunell. Samtidig ser me nye stor-prosjekt i Øygarden, på Kårstø, Stord, Haugesund, Karmøy osv.

Arbeidsgjevaren vil helst ha oss til å pendla til og frå anlegg. Då får ein pressa prisane, for ein slepp å betala oss bortebuartillegg, kostpengar, og utgifter for losji. Det blir billigare å leiga ein buss, eventuelt betala for bruk av eigen bil. Får ein i tillegg i stand ein 4 - 3 rotasjon (4- dagars veke), er inntjeningsmulighetane store. Men det er fortsatt arbeidsgjevaren som tener pengar.

Me blir avspiste med overtidstillegg for den tida me reiser. Og all reisetid vil bli lagt utanom arbeidstida, i vår fritid. Bortebuartillegg / utenbystillegg får me ikkje, sidan me fortsatt overnattar i eiga seng.

Sjølvsagt kan me skyta kvite piler etter eit eventuelt diettoverskot. Nok om den økonomiske belastinga. Det er kanskje mykje verre med den personlege støyten ein må ta, ovanfor seg sjølv, men først og fremst ovanfor sitt personlege sosiale nettverk. Erfarne pendlarar seier at dei er meir ei plage for familien enn til glede.

Det er og eit sikkerhetsaspekt ved pendling. Alle veit korleis det er å køyra bil tidleg ein vintermorgon, me veit at brøytemannskapa ikkje kan rekka over alt. Og så, etter ein lang arbeidsdag, på tide å kjøra heim. Endå trøyttare enn om morgonen. Det er klart at risikoen er stor. Men me unngår jo brakkelivet. Eit liv som ingen vil anbefala for oppvoksande generasjonar. Ein slepp å stå i dusjkø, dokø, klevask-kø, matkø, aviskø, kiosk-kø og andre køar som har ein tendens til å dukka opp der det samlast meir enn fem personar. Ein slepp å høyra på fagre løfter og tomt snakk om « år- 2000 »-standard på brakkene der ein har sjanse til å få eit minimum av privatliv.

Problemstillinga skulle vera relevant. Kva skal NEKF prioritera? Brakkestandard, rotasjons- ordningar eller betre pendlarvilkår. Kor mykje pengar treng arbeidsgjevaren leggja på bordet for at me skal seia oss villige til å pendla?

Me veit at enkelte bedrifter som styrer store prosjekter neglisjerer behovet for kvalifiserte bustadar, me har fleire eksempel på at folk blir sendt på « reisejobb » med overnatting i eiga seng. Debatten bør takast no, prosjekta står i kø.

Arbeidsgjevarane vil helst at dei tilsette pendlar, då får dei pressa prisene. Men brakkelivet har og sin pris. *Ark.93*

Elegante hjelpemiddel - ikkje for kvardagsheltane?

Av Erik Grytdal

Om alt går som det skal, så vil vi ut på sommaren atter finne eit eksemplar av Landsoverenskomsten og Akkordtariffen i postkassa. Nytrykte og utan fillete kantar og kaffiflekkar. Klar til å leggjast i veska i lag med termosen og matpakka. Enno er vi mest opptekne med kva endringar me skal få til i tarifforhandlingane, og diskusjonen går om dette. Det skulle berre mangle!

Men så kjem kvardagen, og me har altså vore i postkassa. Kva kan me då bruka alt dette papiret til? Jau, i matpausa trur vi at vi har funne løysinga. Spørsmål kjem -har me betalt for nyttårsaftan, me har jo fri...? Med ei sjølsikker mine a la James Bond i Tomorrow never dies, dreg vi opp den nye utgåva av Landsoverenskomsten og Akkordtariffen or veska. No skal me sjå... var ikkje det ...eh..nei, innhaldslista....helgedagar...hm..nei. Nei vi får ringa Arne, men eg er sikker på at det står her ein stad, eg er viss på at eg har sett det! Ned i veska igjen med dei. Framme på bordet er dei berre nok eit døme på korleis ein ikkje vervar nye medlemmer.

Fleire kjenner nok att denne situasjonen. Avtaleverket vårt er presentert på ein slik gammaldags måte at vanlege medlemmer kan ha vanskar med å finna fram. Så ender det med at vi må kontakta yppersteprestenfor å få tolka skrifta. Eller me gir pokker i heile dritten, og med opne auge lar arbeidsgjevaren snyta oss i pur skuffelse! Det var jo når alt kjem til alt kanskje berre ein bagatell? Vakne og engasjerte medlemmar veit ikkje berre kor skoen trykker i sitt daglege arbeid. Dei må og kjenna sine rettar, og til dømes og oppdaga kva rettar dei burde ha hatt. Tariffhefta er kan hende greie nok når røynde tillitsvalde ein sjeldan gong er i tvil om ordlyden i ein lite brukt paragraf. Men for oss andre! Utforminga av tariffhefta har knapt utvikla seg i det heile sidan skrivemaskinen vart teken i bruk i fagrørsla. Var det ikkje ein ide å ta i bruk fag som pedagogikk, grafikk, media og kva det heiter alt saman, før ein ruslar av garde til trykkeriet? Tenk - berre eit stikkordregister - tenk for ein revolusjon berre det ville vera!

For dei av oss som er så heldige å innimellom sjå korleis dagens lærebøker i skulen er utforma, jamnstilt med dei ein sjølv hadde for eit par tiår sidan, vil utvilsomt legga merke til kva for ei utvikling som har funne stad med omsyn til presentasjon av stoffet. Dette er utan tvil til ei god hjelp både til å skaffa seg oversikt, og til å gjera tørt stoff tiltalande.

Ved å legga til rette for at flest mulig brukar avtaleverket aktivt, skaper vi ein levande organisasjon. Ved å overlata skrifttolkinga til dei lærde, vert organisajonen passiv.

Kvardagens heltar skal som James Bond utstyrast med dei beste hjelpemidla dei kan få, slik gjer også dei suksess.

Av Åge Blummenfelt

Det nye forbundet noe for oss Elektrikere?

Etter mange års diskusjon om sammenslåing av NEKF og Tele og Data forbundet sa NEKF ja på sitt landsmøte 20 september.

Elektroarbeidernes Fagforening var av den oppfatning at vi burde ha sett det ferdige forslaget til nytt forbund før vi sa ja eller nei. Dette ga vi klart utrykk for fra landsmøtets talerstol. Landsmøtet derimot mente at det ikke var nødvendig, og sa derfor ja til sammenslåing i september. Arbeidet med å forme det nye forbundet startet i først oktober.

For å finne formen på det nye forbundet, ble det nedsatt 8 sentrale grupper med hver sitt område, samt 17 regionale referansegrupper for å komme med innspill til de sentrale grupper.

Fra Elektroarbeidernes Fagforening har Ove Toska vært representert i den sentrale gruppen for økonomi. Arne Runnane, og Åge Blummenfelt har deltatt i referansegruppe for Hordaland mens Egil Gulholm og Svein Arne Rygg har deltatt i referansegruppe for Sogn og Fjordane.

Fra og ha en viss skepsis har arbeidet i sentral gruppe og referansegrupper utviklet seg til bekymring over de forslagene til ny organisasjon som begynner å utkrystallisere seg. Forslagene er ennå ikke ferdig utformet, men slik ting som at landstariffkonferansen forsvinner, at all kontingent dras inn sentralt, at en ser for seg et landsmøte som er mindre med de to forbundene en det er i NEKF i dag er forhold som bekymrer oss. Vi er redd for at vi bygger et forbund som blir mer for «profesjonelle tillitsvalget» enn for grunnplanet i det nye forbundet.

Som nevnt ovenfor er ikke forslagene ferdig utformet, men vi håper de er klar slik at vi kan få diskutert noe av disse forholdene når vårt årsmøte samles den 20 mars.

Vi ser også en fare i at den tradisjonelle elektrikeren vil kunne komme til å drukne i det nye forbundet, og det har jo aldri vært meningen. I hvert fall ikke fra vår side.

Av Ove Toska

MERKEFEST

25-40-50 ÅRS JUBILANTER I ELEKTROARBEIDERNES FAGFORENING

Fredag 28.november i fjor ble den årlige samling av jubilanter i Elektroarbeidernes Fagforening avholdt i avdelingens egne lokaler på Kalfaret.
Tradisjonen tro var det pinnekjøtt som stod på menyen, med smalahove for de som ønsket å bevege seg ennå lenger ut i den Vestlandske matkultur. Og med medlemmer fra ulike kanter av landet samlet, sier det seg selv at det alltid er litt spenning i hvorledes våre mattradisjoner blir mottatt.
I så måte må vi bare konstatere at mange også ønsket å prøve smalahove for første gang. Om årsaken til det var den flotte pins'en som ble lovet får være usagt, vi konstaterte stor stemning og god matlyst.
Når så mange veteraner fra mange år i faget samles, sier det seg selv at mange historier og minner kommer frem. Og alle er jo selvsagt « helt sanne». Sikkert er det at det var andre forhold som preget arbeids- og samfunnslivet for ikke så altfor mange årene siden. Den gang arbeidskamerater hadde tid og omsorg for hverandre, og alle drog ilag - Norge var fattig, men optimismen og viljen til å skape et «likhetssamfunn» var stor.
For oss andre som ikke har levd fullt så lenge blir disse festene rene historietimene - vi gleder oss allerede til neste gang.
Fra Forbundet sentralt kom 1.sekretær Anders Hansen, som brakte med seg hilsener til jubilantene og overrakte merker og diplom for 25 og 40 års jubilantene. For 50 års jubilantene ble de overrakte avdelingens egen gave, en skulptur av Auguste Rodin kalt «The Thinker». Skulpturen henger svært høyt og en må ha 50 års medlemskap sammenhengende i fagbevegelsen for å motta denne.
Men det var ikke slutt med dette. NEKF's høyeste utmerkelse hedersgaven ble på denne festen overrakt Rolf Solberg Thorsen. Statuttene for denne hedersgaven er formidabel, og det er ikke få tillitsverv den godeste Rolf'en i over 40 år har lagt bak seg i fagbevegelsen. Verv som inkluderer stigen fra tillitsverv i klubb via avdeling til NEKF sentralt og så ikke minst på LO's Distrikts-kontor i Hordaland som distriktssekretær.
Desverre hadde ikke alle jubilantene anledning til å være til stede, i tillegg var også 25 års jubilantene Jan Åge Fredriksen og Tore Vidar Gavlen, og 40 års jubilantene Trond Egil Pedersen og Bjørn Sandal.

50 års jubilanter. Fra venstre NEKFs førstesekretær Anders Hansen, Asbjørn Bratland, Alf Sætre, Egil Andersen og avdelingsleder Ove Toska. *Ark.95*

50 års jubilanter: Asbjørn Bratland, Alf Sætre, Egil Andersen .

40 års jubilanter: Joachim Olsen, Arnt Andreassen, Magnus Herdlevær, Jon Kalve, Kåre Vallestad, Rolf Solberg Thorsen, Trond Egil Pedersen, Bjørn Sandal.

25 års jubilanter Bergen: Ottar Tveito, Arild Selnes, Jan Magne Ottesen, Gunnar Misje, Alfred Johan Dale, Jan Åge Fredriksen, Tore Vidar Gavlen.

25 års Jubilanter Sunnhordland: Torstein Fjelland, Odd Kåre Sakseid, Hermod Singelstad, Odd Tolås.

25 års jubilanter. Fra venstre NEKFs førstesekretær Anders Hansen, Ottar Tveito, Arild Selnes, Jan Magne Ottesen, Gunnar Misje, Alfred Johan Dale og Ove Toska. *Ark.95*

40 års jubilanter. Fra venstre NEKFs førstesekretær Anders Hansen, Joachim Olsen, Arnt Andreassen, Magnus Herdlevær, Jon Kalve, Kåre Vallestad, Rolf Solberg Thorsen og Ove Toska. *Ark.95*

Halvårsmøtet -97

Av Erik Grytdal

Ove Toska, fagforeningens leder, åpnet møtet. *Ark.90*

Når det nye representantskapet i Elektroarbeidernes Fagforening 3. Oktober 1997 avholdt halvårsmøtet i Terminus Hall, var det første gang en var samlet i det antall som heretter skal representere den nye fagforeningen i Hordaland og Sogn og Fjordane. Det var også den største nyheten. Grundig forarbeid gjorde at representantene fra Stord og Bergen gjennomførte halvårsmøtet som det det var - et møte i en enhetlig fagforening.

Halvårsmøtet i Elektromontørenes Fagforening 1997, ble avholdt i Terminus Hall i Bergen. Representantskapet er fagforeningens høyeste organ. *Ark.90*

det var den nye distriktsavdelingens leder Ove Toska som åpnet møtet og ønsket representantene velkommen. Han sa at dette var en stor begivenhet, og påpekte samarbeidsviljen mellom avdelingene 113 og 146. Han hadde stor tro på sammenslåingen mellom avdelingene i Hordaland og Sogn og Fjordane, og sa at det var en utfordring å skape kontakt på tvers av klubbene. Han uttrykte glede over at distriktsavdelingen var på plass, nå når vi står overfor sammenslåing med Tele- og Dataforbundet. Det vil bety store utfordringer med organisasjonsbygging i mange år framover.
NEKFs nestleder Erik Quist, som sammen med Hans Felix og Jan O. Andersen deltok på møtet på vegne av forbundet, holdt en hilsningstale. Han sa at man hadde registrert at Elektroarbeidernes Fagforening nå var forbundets største distriktsavdeling, og at dette var en posisjon vi trolig ville beholde framover. Han sa også at denne helheten ville komme godt med i organisasjonsbyggingen i den videre prosessen.
Først halvårs beretning og regnskaper fra avdelingene 113 og 146 ble godkjent uten kommentarer.
Ove Toska orienterte deretter representantene om distriktsavdelingens status så langt. Punkt nummer fire på dagsorden var sammenslåingen med Tele- og Dataforbundet. Arne Nesheim refererte fra det ekstraordinære Landsmøtet i NEKF 20 september, der det med 213 mot 48 stemmer ble vedtatt å gå inn for sammenslåing.
Ove Toska orienterte om hvilke grupper foreningens tillitsvalgte skulle delta i, i dette arbeidet.
Både fra Gunnar Røssland og Kjell Valvatne ble det uttrykt skepsis til sammenslåingen, særlig i forhold til kontingentspørsmålet.

Organisasjonssakene
Inge Øpstad la fram styrets forslag til å nedsette en fanekomite. Svein Torgersen mente saken burde utsettes til TD kunne være med på utformingen. Dette sluttet også forsamlingen seg til med overveldene flertall.
Jan Henrik Larsen la fram styrets forslag til uttalelse i forbindelse med dagpendlingen i Nordsjøen. Kjell Valvatne holdt et godt og engasjert innlegg til støtte for uttalelsen, som ble enstemmig vedtatt av representantene.

Medlemsgodene
Åge Blummenfelt innledet om det arbeidet utvalget som hadde vurdert medlemsgodene i avdelingene 113 og 146 hadde gjort for å samordne disse. Forslaget til medisinkasse lignet mest på avd 146 sin ordning, mens Stordavdelingens forsikringsordning ikke ville bli videreført da den var for dyr. Torild Gudim foreslo å fjerne tilskuddet til fritidskurs og fikk flertall for det med 49 mot 41 stemmer. Det ble debatt om øvre og nedre grense for utbetaling fra medisinkassen. Ove Toska redegjorde for at et tak på medisinkassens utbetalinger også var motivert utfra et ønske om å forebygge eventuelle misbruk av medikamenter. To forslag på å sette egenandelen på medisinkassen til 300 kroner, henholdsvis fra pensjonistene og Siemens Bergen falt med stort flertall. Det samme gjorde forslaget om å fastsette premien til medisinkassen til 7,5 % av kontingenten, også fremsatt av Siemens Bergen. Gunnar Røssland argumenterte for at ekstra klubbtilskudd bare burde gis til klubber som viste vilje til aktivitet ved selv å først innføre egenkontingent. Dette var gjennomført i Siemensklubben, og til og med Akerklubben hadde nå innsett nødvendigheten av dette sa han. Lars Melkevik sa at det på Stord ikke var motivasjon for kontingentøkning og frarådet det sterkt. Siemensklubbens forslag om å knytte det ekstra klubbtilskuddet (klubbtilskudd utover det ordinære

klubbtilskuddet) til et krav om egenkontingent falt mot 18 stemmer. Uvalgets innstilling til juridisk hjelp og til stipend, ble enstemmig vedtatt. Oversikt over medlemsfordelene er å finne et annet sted i denne utgaven av Montørforum.

FKE saken

Åge Blummenfelt innledet om status i saken om uenigheten om de faglige forskriftene, den som gjerne omtales som FKE saken. Gjennom en grundig gjennomgang av sakens historiske utvikling understreket han den politiske prosess som har lagt bak. Representantene ble minnet om at saken burde vært løst under valgkampen i -95, men at forbundet vegret seg og at stillingen nå kanskje er verre enn for sju år siden. Innlegget ble tatt til orientering, men Blummenfelt fikk klart fram hvor nødvendig det er for fagbevegelsen å opptre politisk. Også når Arbeiderpartiet skal kritiseres.

Til slutt

Til slutt ble de holdt suppleringsvalg for å fylle den tidligere Florøavdelingens plasser i styre og utvalg. Artur Sjursen fra NEKF PD takket for at han hadde fått være til stede og overrakte blomster til Ove Toska med ønske om et godt samarbeid i framtida.

Tariffkrav. forts. fra s. 11

Hva passer oss best?

Vi som gjennomførte etterkrigstidens lengste streik for et krav om etterutdanning for alle, kan ikke nå slippe dette kravet før det har blitt en realitet. Det vi i hovedsak mangler er fondsoppbygging som gjør at der finnes økonomi til å få den etterutdanning vi trenger. Skal vi få den biten på plass, så må staten inn med midler sammen med arbeidsgiversiden. Regjeringen ved Bondevik, har sagt seg villig til å legg økonomi inn i reformen, **hvis den sentrale rammen på oppgjøret ikke blir for høy!**

Hvis vi ser på de oppgjørsformene som vi kan bruke, så ble det fort klart for Landstariffkonferansen at kombinert oppgjør er det som dekker våre krav best. Da får vi på plass en etterutdanningsreform, samtidig med at vi kan kreve lokale lønnstillegg og dermed komme godt ut av det rent økonomisk. Den sentrale rammen kan vi bruke til å bedre forholdene i §9, heve lærlingelønnen og øke satsene i §3A. Når vi da til slutt skal vurdere hvor godt oppgjøret blir, så vil resultatet av de lokale forhandlingene stå sentralt. Dermed er det på mange måter opp til oss selv, og med en så god organisasjon med mange dyktige tillitsvalgte, så er der grunn til å tro at den siden av oppgjøret vil gå greit.

Men for ordens skyld, vi velger ikke oppgjørsform alene. Dette avgjøres av representantskapet til LO, og i skrivende stund så har Fellesforbundet godt inn for forbundsvise oppgjør. Vi får vente i spenning på resultatet i representantskapet i LO, der det avgjøres den 12 februar.

Normalarb. forts. fra s. 5

normalarbeidsdagen. Avskaff alle rotasjonsordninger på landanlegg, skal vi arbeide lenger enn 7,5 time pr dag skal det betales for det. All overtid skal tas ut i avspasering. Dette kalles innarbeidings ordning og er mer riktig for alle parter. Da kan også lokale ta del i arbeidsoppdrag som krever en ekstra innsats i sluttfaser o.l.

Derfor er det viktig at vi vinner fram kravet om rett til fri hjemreise hver 14 dag på reiseoppdrag.

den nye fag. forts. fra s. 10

tyngdepunkt innen skips- og oljeinstallasjon. Utvalget behandler saker som er knyttet til sektoren. Utvalget har god kontakt med skips- og oljemiljøene i Rogaland og Møre og Romsdal.

HMS utvalget

Tar for seg spørsmål knyttet til helse miljø og sikkerhet. Spesielt forhold knyttet opp til verneombudenes virksomhet.

Medieutvalget

Utgir medlemsbladet til distriktsavdelingen. Bladet kommer normalt ut to ganger i året. Utvalget behandler også andre spørsmål knyttet til vår medie-virksomhet.

Tariffutvalget

Har ansvaret for tariffkurs, forslag til

Uttalelse:

Representantskapet i Elektroarbeidernes Fagforening i Hordaland, Sogn og Fjordane vedtok 3 oktober 1997 enstemmig følgende uttalelse:

STOPP

den uvettige bruken av dagpendling i Nordsjøen!

Tillitsvalgte for Nordsjøarbeiderne har i lenge tid vært motstandere av den økte bruken av shutling mellom plattformer, og dagpendling mellom landanlegg og offshoreinstallasjoner.

Den hyppige bruken av helikoptertransport, medfører økt risiko og er fysisk og psykisk slitsomt for de som har sin arbeidsplass i Nordsjøen.

Årsaken til at dette har fått en slik uheldig utvikling de siste årene, er oljeselskapenes stadige jakt på økt profitt. Det er billigere å transportere folk fram og tilbake, enn å leie en boligrigg som kan ankres opp i tilknytting til produksjonsplattformer.

De politiske myndigheter, gjennom Olje og Energidepartementet, må og ta sin del av ansvaret for alle de dispensasjoner som gies til oljeselskapene i denne forbindelse.

Som fagforening så krever vi nå en kritisk gjennomgang av den praksis oljeselskaper og departementet har lagt seg på.

Det må i denne forbindelse vurderes nye regler for bygging av plattformer, som må inneholde påbud om å bygge boligkvarteret med en større overkapasitet, slik at shutling i mindre grad blir nødvendig.

Av Nils G. Knutsen

NEKF SIN LANDSTARIFFKONFERANSE PÅ LILLEHAMMER 5. - 9. JANUAR 1998

Landstariffkonferansen er en konferanse som blir arrangert før hovedtariff-oppgjørene. I år var det lagt opp til en felles konferanse mellom privat sektor (IRI) og offentlig sektor (PD).
Det er første gang den avholdes felles.Totalt skulle det være ca. 200 tillitsvalgte fra NEKF.
Jeg var en av 18 delegater som var heldig å bli valgt til å representere distrikt 8 IRI på konferansen. For meg som førstereisgutt var det stort å kunne få være med i de store fora der viktige krav blir satt frem. Derfor har jeg lyst fra mitt ståsted å skrive litt om konferansen.

Før konferansen hadde vi et delegatmøte. Der gikk vi gjennom en del forberedelser. Samtidig var det greit å se ansiktene til de du skulle reise med. Det er helt klart at det var noen saker som ville peke seg ut på konferansen. Det var lønn, etterutdanning/ kompetanseutvikling, og diskusjon om arbeidstidordninger (12 - 9 eller 12 - 16).

Hotellet vi skulle bo på het Quality Lillehammer Hotel. Det var der alle OL pampene bodde under OL.Etter en god lunch startet konferansen. Distrikt 3 IRI - PD ønsket alle velkommen. Så var det forbundsleder Anders Kristoffersen som holdt en liten velkomstale. Etterpå var det en del praktiske opplysninger før vi avsluttet dagen. Om kvelden var det lagt opp til en liten sightseeing rundt i OL byen.

Tirsdag 6. 1 var det lagt opp til tariffpolitikk. LO leder Yngve Hågensen var invitert til å innlede debatten. Det var noe som jeg personelig hadde sett fram til. Det var Yngve i stor form som entret talerstolen. Med sin lange pekefinger og sitt spesielle kroppspråk er han et syn for øye. Ting som han tok opp var arbeidsledighet.
Vi måtte ikke glemme at tross alt i gode tider var det arbeids-ledighet, og det måtte vi gjøre noe med. 57300 arbeids-ledige og 25300 på arbeids-markedtiltak.
Han kom også inn på etterut-danning, her var det viktig at Stortinget kom på banen med å fastlegge føringer og ikke minst komme med økonomiske forpliktelser. Skal vi komme oss videre er det viktig å få Bondevik med seg. Han kom inn på lønn.Det var viktig med kjøpekraftforbedring for alle.

Tariffgebyrordningen og rotasjonsordninger
Tariffgebyrordningen var et sentralt punkt på konferansen, og som var gjenstand for diskusjon. Det har vært en del NELFO bedrifter som har nektet å foreta trekk av sine ansatte. De samme bedriftene har tilskrevet skatte-direktoratet om ordningen. Videre har myndighetene bestemt at man ikke lenger aksepterer skattefritak. Derfor er det viktig å få en diskusjon på dette. Hvis tariff-gebyrordningen blir tatt vekk forsvinner 80% av inntekt-ene til distriktene. Det ligger i kortene at aktiviteten i distrikt-ene vil minke eller forsvinne. Derfor er det viktig å få igang en debatt på dette.
Hvordan vil vi ha det i fremtiden? Vil vi ha en stor aktivitet i distriktet; hvor det kan være et godt samarbeid mellom klubber og distriktet, og hvor vi kan søke hjelp når vi trenger det. Eller skal det være slik at distriktene blir styrt av

Landstariffkonferansen 1998. I framgrunnen noen av Elektroarbeidernes Fagforenings representanter : Kjell Sverre Aasheim, Gunnar Røssland, Karsten Bøe og Tore Vedvik. *Ark.95*

et lite hjemmekontor med automatisk telefonsvarer. Dette må medlem-mene ta et standpunkt til. Ellers ble det mye diskusjon rundt arbeidstidsordninger (12 - 9 eller 12 - 16). Folk som er på reise vil jobbe mer når de er vekke slik at de kan få lenger friperiode.
Brakkestandarden må heves. Det er gjort undersøkelser på arbeidstidsordningen 12 - 16. Det viser seg at det er større trivsel blant arbeiderne. Effektiviteten blir større, og sykefraværet minker.

Kampen for etterutdanning
For NEKF vil kampen for etter- og videreutdanning bli en viktig oppgave også ved dette tariffoppgjøret. Ved forbundsvise oppgjør må det bli forbedring av eksisterende tekster i Lands-overenskomsten § 5 B. Kravene må settes inn mot de områdene som vi har erfart ikke har fungert tilfredstillende. Ved et samordnet oppgjør er det viktig at LO går i bresjen for å få reformen på plass i forbindelse med oppgjøret. Vi forventer at regjeringen hjelper fram denne viktige samfunns-reformen ved finansiell støtte.
På en slik konferanse vil det alltid bli diskusjon om lønn, og det ble det denne gangen og.
Samfunnet går som det suser.

Bedriftene tjener penger. Og bedriftslederne tar ut store lønninger. Det er da helt naturlig at vi får en bit av kaken. Det er viktig at vi forbedrer kjøpe-kraften for alle.

Tariffkonferansen på vers
På slutten av konferansen kom valgkomiteen med sin innstilling til forhandlingsutvalg på IRI. Samtidig kom seksjonsutvalget med sin. Litt uenighet var det, men etter litt diskusjon og avstemning ble det enighet om å utvide Forhandlingsutvalget på IRI. Fra distrikt 8 fikk vi med Atle Teigland.
For meg har denne Landstariff-konferansen vært en opplevelse. Det har vært veldig lærerikt, mange gode debatter. Selv om dagene har vært lange har det og vært tid til sosiale aktiviteter.

den nye fag. forts. fra s. 21

distrikts og landstariffkonferanser. Utvalget engasjerer seg i tariff-spørsmål generelt.

Administrasjon
Distriktsavdelingen har leder på heltid samt to ansatte

Le Hang Nguyen er kontorfullmektig i Kalfarvei 71. *Ark.93*

distriktssekretærer som kan hjelpe både klubber og enkeltmedlemmer med de aller fleste problemer. Det være seg alt fra spørsmål om timelønn, til de mest kompliserte tvistespørsmål. Enten ved å løse problemene eller ved å henvise til der en kan få problemene løst.
Distriktsavdelingen har hovedkontor i Kalfarvei 71 i Bergen, samt avdelingskontor i Osen 4 på Stord. For Sogn & Fjordane vil det bli frikjøpsordninger for styremedlem, etter behov. Elektroarbeidernes Fagforening har følgende ansatte. Distriktssekretær Jan Henrik Larsen, full stilling Bergen, Distriktssekretær Arne Runnane, full stilling Stord, Kontorsekretær Liv Berge, full stilling Bergen, Kontorfullmektig Le Hang Nguyen, 32,5 timer uke Bergen, Kontorfullmektig Vigdis Røyrvik, 15 timer per uke. I tillegg er foreningens leder engasjert på full tid, men han sitter altså på valg.

Jan Henrik Larsen er distriktssekretær med arbeidsplass i Kalfarvei 71. *Ark.93*

Økonomi
Driften av fagforeningen dekkes gjennom kontingent og Tariff- og kontrollgebyr. Dette er for tiden under omlegging, men enn så lenge har kontingent og gebyr vært beregnet etter følgende satser. Medlemskontingenten til distrikts-avdelingen er fastsatt til 1,5 prosent og trekkes i tråd med NEKF vedtekter. Tariff og kontrollgebyr (T&K gebyr) er fastsatt til 1,7 prosent og trekkes i tråd med NEKF vedtekter for T&K. Når det gjelder de økonomiske midlene som de tidligere avdelingene hadde, er disse overført distriktsavdelingen. Spesielle økonomiske forhold opprettet i de gamle avdelinger må sees på sammen med forbundet.

Medlemsfordeler
Når det gjelder ulike medlems-fordeler så er disse samordnet fra 1 januar 1998. Medlemsfordeler som medisinkasse, juridisk hjelp, stipend og klubbtilskudd er presentert et annet sted i denne utgaven. Verd å merke seg er at medisinkassen administreres fra Stord.
Distriktsavdelingen betaler medlem-skap og er engasjert i flere av de lokale samorganisasjonene som ligger innenfor vårt område.
Distriktsavdelingen kan henvise til NEKF sentralt, til LO i Hordaland og til LO Sogn & Fjordane.

Kasserer Åge Blummenfelt er innom hovedkontoret i Kalfarvei 71, for å gjøre en jobb for den nye fagforeningen. *Ark.93*

Karsten Bøe - Trond Løvstakken

Tariff rap

Tekst & rytme: D8

TD vil si, velkommen til oss
Vi è et forbund klar til å sloss
Vi ventet dokker her på denne seansen
Ka eg mener,- jo klart tariffkonferanse

Til konferansen vi kom med gebyr intakt,
vi sitter igjen alle som slakt
Vi trodde vi hadde form og fasong
men ble alle forrådt av Ernst & Young

Jan Henrik var ivrig da han skrek vertikalt
For vi visste jo alle at dette var galt.
Han prøvde fortvilet å ta seg inn
Men gikk ned fra stolen med sprutrøde kinn.

Etter åtte uker i knallhard streik
Viste LO at de var for bleik
Vi kjempet og sloss, men snart vi forstod
Vi var jo alene mot NHO

Til det engere utvalg sies til slutt
De solgte jo skinnet før bjørnen var skutt
De turde ikke lenger å tøye grensen
og dermed måtte alle ta den konsekvensen

Yngve var her og satt oss på testen
Han var jo helt klar etter skrifte hos presten
Et samordnet oppgjør han ønsker av alle
med etterutdanning det vil stå og falle

Han var helt på kne og truet med banning
Vi måtte for guds skyld har etterutdanning
han anmodet alle å spare på saften
og lovet en bedring i realkjøpekraften

Vi bor i et slott og helt raffinert
Service på topp men utariffert?
Har Forbundet sjekket om alt er på stell
Det må vi jo vite for å føle oss vel

Med fakler og tog vi svettet og gikk
Til Haakonshall med høyt hevet blikk
Museum var fint med pokaler av gull
En monter vi så med jappe tull

Vi blir revet med av Distrikt 3
med klokker og lerker de øser oss ned
OL sin leder var ikke tilstede
Men Svein Arne er her for å spre glede

PD og IRI e“ langt ifra klare
Men vi håper at her alle kan svare
prosesser må til for at vi nå skal enes
Sammen med TD snart skal forenes

Til slutt har vi kommet helt til finalen
D8 har vist at vi har lagt malen
Med kreativ tenking og vettige krav
klar for en innsats med stor bokstav .

C-blad

Returadresse:
Kalfarvei 71
5018 Bergen

Avdelingens styre og utvalg:

Elektroarbeidernes Fagforening

Styret:

Leder: Ove G. Toska, Elektroarbeidernes Fagforening

Nestleder: Inge Øpstad, Aker Elektro, Stord

Sekretær: Johnny Romarheim, Siemens A/S, Bergen

Kasserer: Åge Blummenfelt, Sønnico A/S, Bergen

Styremedlem: Atle Teigland, Aker Elektro Offshore Bergen

Styremedlem: Lars Melkevik, Aker Elektro, Stord

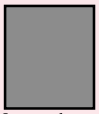
Styremedlem: Sveinar Børve, Siemens A/S, Odda

Styremedlem: Svein Arne Rygg, Holen Elektro, Sogndal

Styremedlem: Arne Nesheim, ABB Installasjon, Bergen

1. Vara: Jan Helge Espeseth, Telenor Installasjon, Florø

2. Vara: Dag Bergsvåg, Børtveit Elektro Stord

3. Vara: Karsten Bøe, ABB OT Bergen

4. Vara: Arnstein Stue, Vangen Elektro A/S, Voss

Distriktssekretær: Arne Runnane

Dsitriktssekretær: Jan Henrik Larsen

ARBEIDSUTVALGET

Ove G. Toska, Inge Øpstad, Aker Elektro, Stord
Johnny Romarheim, Siemens Bergen A/S
Åge Blummenfelt, Sønnico A/S
Arne Runnane
Jan Henrik Larsen

ADMINISTRASJONEN BERGEN

Kalfarvei 71, 5018 Bergen
Telefon 55 31 23 70 -
55 32 44 65
Telefax 55 31 24 35

Kontorfullmektig: Le Hang Nguyen

Sekretær: Liv Berge

Dsitriktssekretær: Jan Henrik Larsen

ADMINISTRASJONEN STORD

Osen 4
Postboks 495 - 5401 STORD
Telefon 53 41 41 55
Telefax 53 41 44 17

Kontorfullmektig: Vigdis Røyrvik

Distriktssekretær: Arne Runnane

STUDIE OG FAGUTDANNINGSUTVALGET

Leder Inge Øpstad, Aker Elektro, Stord
Medlem Dag Bergsvåg, Børtveit El. Stord
Medlem Tom Reinshol, Aker Elektro Inst. Stord
Medlem Åge Blummenfelt, Sønnico A/S
Medlem Arne Nesheim, ABB Inst. Bergen
Medlem Nils G. Knutsen, M. Thunestvedt A/S, Bergen
Medlem Erik Teige, Telenor Installasjon, Florø

SKIPS OG OLJEITVALGET

Leder Trond Løvstakken, Aker Elektro Offshore, Bergen
Medlem Svein Olav Smith, Aker Elektro Inst., Husnes
Medlem Rolf Langnes, Aker Elektro, Stord
Medlem Lars Melkevik, Aker Elektro, Stord
Medlem Rune Grimstad, Harvest Elektro, Florø
Medlem Svein Østensen, Svein Hatvik A/S, Bergen
Medlem Arne Runnane, Elektroarbeidernes Fagforening
Medlem Karsten Bøe, ABB OT, Bergen

HELSE MILJØ SIKKERHET (HMS) UTVALGET

Leder Inge Øpstad, Aker Elektro, Stord
Medlem John Robert Grønås, Aker Elektro Inst., Sagvåg
Medlem Per Chr. Thunes, Siemens A/S, Bergen
Medlem Robert Landa, Elecon A/S, Stord
Medlem Hans Erik Vikøren, ABB Inst. Høyanger
Medlem Gunnar Hatteberg, NBN Elektro, Florø

MEDIAUTVALGET

Leder: Erik Grytdal, ABB Inst. A/S, Bergen
Medlem: Åge Blummenfelt, Sønnico A/S, Bergen
Medlem: Jan Henrik Larsen, Elektroarbeidernes Fagforening
Medlem: Inge Øpstad, Aker Elektro, Stord
Medlem: Lars Reinert Valvatne, Aker Elektro, Stord
Medlem: Kenneth Rutledal, Aker Elektro Offshore, Bergen
Medlem: Terje Endestad, Harvest Elektro, Florø

TARIFFUTVALGET

Leder Ove Toska
Medlem : Gunnar Røssland, Siemens A/S, Bergen
Medlem Jan Henrik Larsen, Elektroarbeidernes Fagforening
Medlem Tone Rimmereide, Aker Elektro, Stord
Medlem Tom Reinshol, Aker Elektro Inst. Sagvåg
Medlem Erik Klanderud, Hans Pedersen A/S, Bergen
Medlem Arild Osland, Telenor Installasjon, Florø

BUDSJETTKOMITE

Leder: Ove Toska
Kasserer: Åge Blummenfelt, Sønnico A/S, Bergen
Medlem: Lars Melkevik, Aker Elektro, Stord
Medlem: Trond Løvstakken, Aker Elektro Offshore, Bergen

VALGKOMITE

Medlem Jon Kristian Viken, ABB Inst. A/S Bergen
Medlem Espen Screiner, Sønnico A/S, Bergen
Medlem Knut Bjørnholt, ABB Inst. Nordfjordeid
Medlem Bjarte Amundsen, ABB OT
Medlem Tom Reinshol, Aker Elektro Inst, Sagvåg

Styrets repr. Atle Teigland, Aker Elektro Offshore, Bergen

REVISORER

Revisor: Svein Østensen, Svein Hatvik A/S, Bergen
Vara: Helge Lægreid, ABB Inst.A/S Bergen

Revisor: Svein Thorgersen, Siemens A/S, Bergen
Vara: Kjell-Ove Ege, Sønnico A/S, Bergen

ELEKTROARBEIDERNES FAGFORENING HAR TIL OPPGAVE Å ORGANISERE ANSATTE I ELEKTROBRANSJEN I PRIVAT SEKTOR I BERGEN, HORDALAND OG SOGN OG FJORDANE. ELEKTROARBEIDERNES FAGFORENING HAR CA 2200 MEDLEMMER OG ER TILSLUTTET LO - FORBUNDET NORSK ELEKTRIKER- OG KRAFTSTASJONSFORBUND.